

கலாத்தில்

(30.06.2000)

தாயகத்தின் உண்மை நிகழ்வுகளைத் தாங்கிவரும் செய்தித்தாள்

(21)

தமிழ்நீரம் கடற்புலிகள் கையிருப்பாகும்

சிங்களப்படையின் விநியோகக் கப்பல் தகர்ப்பு

பெருந்தொகை நவீன ஆயுதங்கள் வெடிபொருட்களுடன், பாரிய சத்தத்துடன் தொடர்ச்சியாக வெடித்த வண்ணம் இரண்டாயிரத்து எண்ணூற்று ஐம்பது தொன் பாரிய சரக்குக் கப்பல், தமிழீழக் கடலிலே மூழ்கியது.

விடுதலைப் புலிகளின் முற்றுக்கைக் கிடைக்கக் கொண்டுள்ள சிறீலங்காப் படையினருக்கு, பெருந்தொகையான நவீன ஆயுதங்கள், வெடிபொருட்கள், இராணுவ உபகரணங்களை ஏற்றிக் கொண்டு, கொழும்புத் துறைமுகத்தில் இருந்து, 6 கண எண் சரக்குக் கப்பல் புறப்பட்டது. யர்வலு பிரங்கிகளைக் கொண்ட இரண்டு பாரிய பிரங்கிக் கப்பல்கள், மற்றும் 6 டோரா அதிவேகத் தாக்குதல் பிரங்கிப்படகுகள் பாதுகாப்பு வழங்க, விடுதலைப் புலிகளின் அடுத்த கட்ட இராணுவ நடவடிக்கையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும், சிங்களப் படையினருக்கான இராணுவ விநியோகத் துடன் தமிழீழக் கடற்பரப்பில் பிரவேசித்தது. இதற்கெனவே தயாராகக் காத்திருந்தவர்கள் போல், கடற்கரும்புலிகள் அணியும், கடற்புலிகள் அணியும், தீவிர பாதுகாப்புடன் காங்கேசன்துறை நோக்கி விரையும் கப்பலை பருத்தித்துறையில் இருந்து ஆழ் கடற்பரப்பில் வழிமறித்துத் தாக்க ஆயுத தங்களைச் செய்து கொண்டனர். 26.06.2000 அதிகாலை 1.30 மணிக்கு, பருத்தித்துறையில் இருந்து 55 கடல்மலை தொலைவில், சிங்களப்படையின் விநியோகக் கப்பலான உகண மீது, முதலாவது கரும்புலிக் கலம் வேகமாகச் சென்று மோதி வெடித்தது. சிங்களக் கடற்படைக்கும் கடற்புலிகளுக்கும் இடையே கடுமையான கடற்சண்டை வெடித்தது. கடற்புலிகளின் துணிகரமான தாக்கு

தலுக்கு முன்னால் சிங்களப்படையால் 40 கொடுக்க முடியவில்லை. கடுமையாக நடந்து கொண்டிருந்த கடற்சண்டைக்கு நடுவே, நாற்பது நிமிடங்கள் கழிந்த நிலையில், இரண்டாவது கரும்புலிக் கலம் விரைந்து மோதி வெடித்தது. இந்த இரண்டாவது கரும்புலிக் தாக்குதலுடன், கப்பல் சிதைந்து தீப்பிடிக்க ஆரம்பித்தது. ஏற்றி வரப்பட்ட வெடிபொருட்களில் தீ பற்றி அவைதொடர்ந்து பாரிய சத்தங்களுடன் வெடிக்க ஆரம்பித்தன. கப்பல் முழுமையாகச் சிதைந்து தமிழீழக் கடலில், மெல்ல மெல்ல மூழ்கியது. ஆயுதக்கப்பல் வெடித்துச் சிதறுவதைப் பார்த்து பதைபதைத்த சிங்களக் கடற்படையினர் தொடரும் கடற்புலிகளின் தாக்குதலுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் சண்டைக்களத்தை விட்டு தப்பி ஓடின. தாக்குதலை வெற்றிகரமாக நடத்தி விட்டு திரும்பிக் கொண்டிருந்த கடற்புலிகள் மீது, படைவலுவை அதிகரித்துக் கொண்டு சிங்களக் கடற்படையினர் மீண்டும் புலிகளுடன் மோத விரைந்தனர். வெற்றியுடன் திரும்பிக் கொண்டிருந்த புலிகளுக்காக இன்னமொரு கடற்சண்டை. இம்முறை, சிங்களப்படையினரின் டோரா அதிவேகத் தாக்குதல் பிரங்கிப்படகு கடுமையாக சேத மாக்கப்பட்டது. இத்துடன் அன்றைய கடற் சமர் முற்றுப் பெற்றது. இந்த அற்புதமான கடற்சாதனையைப் படைத்து 6 கடற்கரும் புலிகள் வீரச்சாவடைந்தனர்.

யாழ் குடாநாட்டில் சிக்குண்டுள்ள சிங்களப்படையினரின் ஒரே விநியோக மார்க்கமான கடல்வழிப்பாதை, ஓயாத அலைகள் மூன்றின் பின்னராக மூன்றாவது தடவையாக தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. நாகர்கோவில் மற்றும் வெற்றிலைக்கேணி கடற்பரப்புக்களில் கடந்த தடவைகள் நடந்த கடற் சண்டைகளில் நான்கு பிரங்கிக் கடற்கலங்களை சிங்களப்படை முழுமையாக இழந்திருந்தது. மேலும் இரண்டு சேத மடைந்திருந்தன.

இம்முறை அது பாரிய இழப்பைச் சந்தித்திருக்கின்றது. துணைக்குச் சென்ற டோராக் கள் குறிவைக்கப்படவில்லை, துணையோடு சென்ற விநியோகக் கப்பல் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. குடாநாட்டைத் தக்கவைக்கும் கனவுடன் காவலிருக்கும் இராணுவ இயந்திரத்திற்கான தீனி, கடலில் மூழ்கியிருக்கின்றது.

அன்று யாழ் குடாநாட்டில் இருந்து விடுதலைப் புலிகளை விரட்டியடித்துவிட்டதாக வீரம் பேசி, விடுதலைப் புலிகளை எள்ளி நகையாடிய ரத்வத்தையிடம், அதே பாணியில் கேட்பதானால்.

இராணுவம் வெளியேறுமா..? சரணடையுமா? அல்லது சண்டையிட்டு மடியுமா? இல்லாது போனால் கடலிலே குதித்து தற்கொலை செய்யுமா? சிங்களம் சிந்திக்க வேண்டிய கேள்வி. விடைகள் விரைவில் கிடைக்கலாம்.

மற்றவர்கள் இன்புற்றிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தன்னை இல்லாதொழிக்கத் துணிவது தெய்வீகத் துறவறம். அந்த தெய்வீகப் பிறவிகள்தான் கரும்புலிகள் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வேபிரபாகரன்

ஆனையிறவை வென்றது எப்படி?

“சமரைச் சந்திக்க எந்த நிமிடத்திலும் தயார் என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்ட நடவடிக்கை ஒருங்கிணைப்புக் கட்டளைத் தளபதி கேணல். பாணு, நேரடியாக சமரை வழி நடத்த தன் தளம்வந்துவிட்ட தலைவருக்கு செய்தி அனுப்பினார்.”

“தளபதி கேணல் சூசை கடற்சமரை வழிநடத்தினார் தரையிறங்கு படகுகள் தாழையடித் தளத்தை சமரளிக்கவாறு, எமது தாக்குதல் படகுகள் வகுத்த பாதுகாப்பு வீயுகத்தின் உள்ளே முன்னேர்க்கொண்டிருந்தன. இரவு 9.45ற்கு முதற் படகுத் தொகுதி குடாரப்புவில் வெற்றிகரமாய்த் தரையிறங்கியது; தளபதி கேணல் பால்ராஜ் யுடன்.”

“அன்றைய விடியற்பொழுதில் எமது வரவை எதிர் பாராமல் திடீரெனக் கண்டு ஐயப்பட்ட மக்கள், பின் பெண்போராளிகளைக் கண்டு புலிகளின் ஊர்ஜிதம்செய்து புர்ப்பில் கட்டியணைத்து முத்தமிட்ட அந்த அலாதியான உணர்வு அந்தப் போராளிகளால் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளக்கூடியது.”

“நான்கு வருடத்திற்கு முன் அந்த நீரே ஒரு முறை சீவந்தது. அடையாளமற்றுப் பிணங்கள் கிடந்தன. அந்த அவலத்திற்கு காரணமானவர்களின் இரத்தத்தால் இன்று மீண்டும் அந்த நீரே சீவக்கிறது. அவர்களின் உடல்களால் கரைகள் நிறைகின்றன. “அவலத்தைத் தந்தவர்களுக்கே அதைத் திருப்பிக்கொடு” தமிழரின் வரலாற்று அனுபவத்திலிருந்து கற்றுக்கொண்ட தலைவரின் சத்திய வரிகளிவை.”

“ஆனையிறவுப் பெரும்தளம்” கைப்பற்றப்பட்ட வரலாற்றுப் பெரும் சமரின் “களப்பதிவு” இவ்விதழில் பிரகரமாகின்றது களத்திடை நின்று சேகரித்த போர்முனைச் செய்திகளுடன் “விடுதலைப்புலிகளின்” நீண்ட கட்டுரை உள்ளே.

கரும்புலிகள் நாள் ஜூலை 5

ஆனையிறவு வெற்றியை உறுதிப்படுத்த தமது உயிர்களை ஆயுதமாக்கி “உயிர்ப்பூக்கள்” ஆகிவிட்ட ஐந்து கரும்புலிகளின் “கருவேங்கைகள் பயணம்”

புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்

சிங்களத்தின் தேர்தல் பரபரப்பும் தீர்வுப் பிதற்றல்களும்

சிறீலங்காவில் தற்போது தேர்தல்க் காலம் ஆரம்பிக்கின்றது. எதிர்வரும் ஓகஸ்ட் மாதத் துடன் தற்போதைய பாராளுமன்றத்தின் ஆயுட் காலம் முடிவடைகின்றது. அடுத்த பாராளுமன்றத்திற் கான தேர்தல் உரிய காலத்தில் நடத்தப்படும் என வும், அதனைப் பிற்போடும் உத்தேசம் இல்லை எனவும் சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகா அறிவித் திருக்கின்றார்.

அதற்கிடையில், அதாவது தற்போதைய பாரா ளுமன்றம் கலைக்கப்படுவதற்கிடையில், எதிர்க்கட்சி யுடன் நடத்திவரும் சமாதானத்தீர்வுத்திட்டம் குறித்த பேச்சுவார்த்தைகளை, பூர்த்திசெய்துகொண்டு, தமிழ்க் குழுக்களுடனும் ஒரு மூன்றுவாரம் பேச்சுக்களை நடத்திவிட்டு, தீர்வுத்திட்டத்தை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்போவதாக சந்திரிகா அரசு தரப்பில் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

விடுதலைப் புலிகளின் பார்வைக்கு இந்தத் தீர்வுத்திட்டத்தை வழங்கவேண்டும் என, எதிர்க்கட்சி கருதுகின்றது. அதற்கு போதிய அவகாசம் இல்லை என்று சந்திரிகா அரசாங்கம் கருதுகின்றது. அதற் கிடையில், இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு முன்னோடி யாக வடக்கு கிழக்கு இணைந்த இடைக்கால நிர் வாக சபை ஒன்றை அமைக்க அரசாங்கமும் எதிர்க் கட்சியும் இணக்கப்பாட்டுக்கு வந்துள்ளன. அதில், விடுதலைப் புலிகளை சேர்த்துக் கொள்வதில்லை என்று, சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகா திட்ட வட்டமாக அறிவித்திருக்கின்றார்.

இப்படியாக அண்மைக்கால பத்திரிகைகள், செய்தி யூடகங்களில் நாளொரு செய்திகள் வந்தவண்ண முள்ளன. இந்தச் செய்திகளுக்கும் தமக்கும் எந்த

விதமான தொடர்பும் இருப்பதாக தமிழ் மக்கள் உணரவில்லை. ஏதோ, சிங்களம் தனக்கேற்றவிதத் தில், ஊரையும் உலகத்தையும் கூடவே தன்னையும் ஏமாற்றிக்கொள்ள கோமாளிக்கூத்து ஆடுகின்றது என்ற மனோநிலையில்தான் தமிழ்மக்கள் உள்ளனர்.

ஒரு நீண்ட வரலாற்றைக்கொண்ட சிக்கல்கள் நிறைந்த இனப்பிரச்சனைக்கு சிலமாதங்கள் எதிர்க் கட்சியுடனும் சிலவாரங்கள் கொழும்புக் குழுக் களுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, அடுத்த பாரா ளுமன்ற தேர்தலுக்கு முன்னதாக தீர்வைக் கண்டு விடப்போவதாக நாடகமாடுகின்றார் சந்திரிகா.

விடுதலைப் புலிகளுடன் பேசி, இனப்பிரச் சினைக்குத் தீர்வைக் காண்பதைத் தவிர, சிங் களத்திற்கு வேறு வழி கிடையவே கிடையாது என் பதை, சிங்களம் நன்கு புரிந்துகொண்டுள்ளபோதும், இத்தகைய கூத்துக்களை ஆடுவதற்கு அதற்குக் காரணம் இருக்கின்றது.

வன்னியிலும் யாழ் குடாநாட்டிலும் சிங்களப்படை சந்தித்த தோல்விகளையும், சந்திரிகாவின் சமாதா னத்திற்கான யுத்தம் பட்டபாட்டையும், சிங்களம் மறந்துபோகும் முன்னரேயே தேர்தல் நடத்த வேண்டிய சூழ்நிலை. இன்னும் சிறிதுகாலம் பொறுத் தால் கொண்டமுதலுக்கே நடமாடும்போய்விடும் என்று சந்திரிகா அவதிப்படுவதிலும் நியாயம் இவ் வாமலில்லை.

சிங்களத்திற்கு வரலாற்று அவமானங்களைத் தந்துவிட்ட விடுதலைப் புலிகளுடன், கையொடிந்த நிலையில், கைகுடுத்துக் கதைப்பதென்றால் அது சந்திரிகாவின் அரசியல் வாழ்விற்கு பெரும் அழிவாக அமைந்துவிடும்.

அதனால் அவர், யுத்தத்தை கடுமையாக நடத்த விரும்புகின்றார். அதேவேளை, உலகை ஏமாற்ற சமா தான நாடகமாடவும் விளைகின்றார். அதன் வெளிப் பாடே, விடுதலைப் புலிகளுடனான சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளைப் புறந்தள்ளிவிட்டு, அதற்கான சூழ்நிலைகள் ஏற்படமுடியாதவாறு தடைகளைப் போட்டுவிட்டு, அவசரஅவசரமாக தீர்வுத்திட்டத்தை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கின்ற தடல்புடல்களும், மற்றும் இடைக்கால நிர்வாகம் குறித்த கூத்துக்களும் நடக்கின்றன.

முன்னைய தேர்தல்களில், யுத்தத்தின் அழிவுகளை சொல்லி, ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் போர் வெறி யால், பல்லாயிரம் இளைஞர்கள் பலிகொடுக்கப்

படுகின்றனர் என கூப்பாடுபோட்டு, சமாதானத் தேவதையாக தேர்தலை வென்ற சந்திரிகா, தற்போது தனக்கெதிராக சமாதான வேடம்போட எதிர்க்கட் சிக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் சமர்த்தியமாக காய் நகர்த்தி வருகின்றார். விடுதலைப் புலிகளுடன் எதிர்க் கட்சிக்குத் தொடர்பு என்றும், நாட்டுக்கெதிராக சதி செய்கின்றார்கள் என்றும், படையினரின் தோல்வி களுக்கு அவர்களே பொறுப்பென்றும் கூசாமல் பொய் சொல்லி, எதிர்க்கட்சியை ஒரு பிடிபிடித்து, தன் வழிக்குக் கொண்டுவந்துள்ளார் சந்திரிகா.

பிரேமதாசா ஆட்சியில் புலிகளுக்கு ஆயுதம் வழங்கப்பட்டதாகவும், புலிகள் பலம் பெற்றதற்கு ஐக் கிய தேசியக் கட்சியே காரணம் என்றும் கூறியே சந்திரிகா அன்று வாக்குவேட்டையாடினார். அதே சந்திரிகாவின் ஆட்சிக்கு எதிராக, முன்னிப்போதும் இன்றி கடந்த ஐந்துவருடத்திலேயே விடுதலைப் புலிகள் மரபுவழி இராணுவமாக பரிணமித்திருக்கின்றார்கள், பெரும் படைத்தளங்களை இந்த அரசே இழந்திருக் கின்றது, பல்லாயிரக்கணக்கான இராணுவத்தினர் இறப்பதற்கு இந்த அரசே காரணம், நாட்டின் பொரு ளாதாரம் அதளபாதானத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருப்பதற்கு இந்த அரசே காரணம், இலங்கை யில் எங்குமே பாதுகாப்பான நிலை இல்லை என்ற நிலையை உருவாக்கியது இந்த ஆட்சியே என்று எதிர்க் கட்சி, பிரச்சாரம் செய்யத் தயங்கும் அளவிற்கு, சந்திரிகாவின் இலாவகமான காய்நகர்த்தல் நடத்திருக்கின்றது.

யுத்தத்திற்கு எதிராகப் பேசி அரசியல் நடத்தமுடி யாதபடிக்கு எதிர்க்கட்சியை வழிக்குக் கொண்டுவந் துள்ள சந்திரிகா தனது வரலாற்றுத் தோல்விகளை, தட்டிக்கேட்பார் யாருமின்றி மறைத்துப் புதைக்க முனைந்துள்ளார்.

அதேவேளை, தமிழ்மக்களுக்கெதிரான இனஅழிப்பு யுத்தத்திற்கு, சிங்கள தேசத்தை இணைத்து, அதன் வளங்களைத் திரட்டி களம் இறங்கியுள்ள சந்திரிகா, எதிர்க்கட்சியின் ஒத்துழைப்பையும் கோரியிருக்கின்றார். தமிழ்மக்களின் போராட்டத்திற்கு எதிராக உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் பிரச்சாரங்கள் செயற்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்தி மேற்கொள்ள பாராளுமன்றக்குழு ஒன்றையும் சந்திரிகா அமைத்திருக்கின்றார். அதில் எதிர்க்கட்சியையும் அவர் இணைத்திருக்கின்றார்.

சந்திரிகாவின் இந்த பரபரப்பான காரியங்கள் எது வுமே சமாதானத்தை ஏற்படுத்தப்போவதில்லை. அதே வேளை, சந்திரிகாவின் இராணுவ ஆதிக்கக் கவையுமே வெற்றிபெற வைக்கப்போவதில்லை.

நோர்வே உதவி நிறுவனத்தின் மீதும் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் குண்டுத்தாக்குதல்

நீண்டகாலமாக இலங்கைத் தீவில் நோர்வே அரசின் நிதிவழங்கலில் சேவையாற்றி வந்த ஹெட்பானா நிறுவனத்தின் அலுவலகத்தின்மீது கடந்த 27.06.00 அன்று கைக்குண்டுத்தாக்குதல் நடத்தப்பட்டுள்ளது. நோர்வே தூதரக கட்டிடத் தொகுதியில் அமைந்திருந்த மேற்படி நிறுவனத்தின் தலைமைக் காரியாலயமே சிங்கள

இனவாதிகளின் குண்டுத் தாக்குதலுக்கு இலக்கானது. அதிகாலை விசப்பட்ட எறி குண்டினால் மேற்படி நிறுவன அலுவலகத்தின் முன்னால் நிறுத்தப் பட்டிருந்த மோட்டார் வண்டியொன்று சேதமடைந்துள்ளது. இக்குண்டுத்தாக்குதல் கடந்த மே 24 ஆம் திகதி இதே கட்டிடத் தொகுதியில் அமைந்திருந்த நோர்வே தூதரகத்தின் மேல்

மேற்கொள்ளப்பட்ட கைக்குண்டுத் தாக்குதலை ஒத்ததாகவே உள்ளது. தூதரகத் தாக்குதலுக்கு, புலிகளுக்கு எதிரான தேசிய அமைப்பு என்ற பெயரில் இயங்குகின்ற சிங்களப் பேரினவாத அமைப்பு உரிமை கோரியிருந்தது.

நோர்வேயின் விசேட பிரதிநிதி எறிக் சோல்கையும் சமாதான முயற்சிகள் பற்றி ஆராய்வதற்கு மீண்டும் கொழும்பு வந்திருந்த வேளையிலேயே அவரது வருகைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் முகமாக சிங்களப் பேரினவாதிகள் இத்தாக்குதலை நடத்தியுள்ளனர். இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனைக்கு அமைதிவழியில் தீர்வு காண்பதற்கு நோர்வேஅரசு நல்லெண்ணை நோக்கில் முன்வந்த காலத்திலிருந்தே அதன் மீது சிங்களப் பேரினவாதிகளின் கோபம் திரும்பியுள்ளது. நோர்வே தூதரகத்திற்கு முன்னால் கடந்த 06.04.00 அன்று 1000ற்கு மேற்பட்ட

பெளத்தபிக்குமார் அணிதிரண்டு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியதோடு நோர்வேயின் தேசியக் கொடியையும் எரித்துள்ளனர். பேரினவாத அமைப்புகள் நோர்வேயின் அமைதிமுயற்சிகளுக்கு எதிராக பல தடவைகள் போராட்டங்களை நடத்தியுள்ளனர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

இதேவேளை சந்திரிகா அம்மையாரின் இடைக்காலத் தீர்வுத்திட்டம் தொடர்பாக கருத்துத் தெரிவித்துள்ள, எப்பொழுதும் இனவாதக் கருத்துக்களையே அள்ளித் தெளிக்கும் ஐலண்ட் நாளைடு, நோர்வேயின் சமாதான மத்தியத்துவ முயற்சி ஒரு நீண்ட கனவாகவே அமையப்போகின்றது என, நோர்வே அரசினை கேலி செய்துள்ளது. தான் போரில் தோல்வியுறுகின்ற வேளைகளிலெல்லாம் அவலக்குரல் எழுப்பும் சிங்களம் தமிழர்களின் பிரச்சனைக்கு

அமைதிவழியில் தீர்வுகாண்பதற்கு தயாராக இல்லை என்பதையே சிங்கள இனவாதிகளின் நோர்வே மீதான காழ்ப்புணர்வும் தாக்குதல்களும் சமாதானத்திற்கெதிரான எதிர்ப்பியக்கங்களும் சுட்டி நிற்கின்றன.

சமாதானத்திற்கெதிரான பேரினவாதிகளின் சமாதான விரோதப் போக்கிற்கு சந்திரிகா அரசு ஊட்டம் கொடுத்து வருவதையே, சமாதான விரோதிகளின் பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களும் அதனை மௌனமாய் அங்கீகரிக்கும் அரசின் ஒத்துழைப்பும் வெளிக்காட்டுகின்றது.

நோர்வே அரசுமீதான தனது காழ்ப்புணர்வை வெளியிட்டதுடன், அதன் மத்தியத்துவப் பாத்திரத்தை சந்தேகிப்பதாக, சந்திரிகா அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்கும் அமைச்சர் ஒருவர் பகிரங்கமாக கருத்துத் தெரிவித்திருந்ததும், ஏதோ எதேச்சையாக நடந்துவிட்ட சம்பவம் அல்ல.

பிரான்சில் முதல் தடவையாக திறந்தவெளி அரங்கில்

விடுதலை மாலை

காலம்- 09.07.2000 பி.ப 3.30

இடம்- முற்றுவெளி அரங்கம்

ஸ்தான் மைதானம்

சிறப்பு நிகழ்ச்சி - தமிழின எழுச்சிப் பாடகர் புலப்பவன் குப்புசாமி குழுவினர். சிறப்புரை - தமிழீழ ஆதரவாளர் பெ.மணியரசன்

1991இல் ஆணையிறவுத் தளத்தைப் புலிகள் முற்றுகை யிட்டுத் தாக்கியபோது வெற்றிலைக் கேணியில் ஒரு கடல்வழித் தரையிறக்கத்தை நடாத்தி சிங்களப்படை ஆணையிறவுத் தளத்தைப் பாதுகாத்தது. ஒன்பது வருடங்களின் பின் திகைப்பூட்டும் ஒரு கடல்வழித் தரையிறக்கத்தின் மூலம் புலிகள் நடாத்திய துணிகரமான, ஒரு ஊடறுப்புத் தாக்குதலின் விளைவாக ஆணையிறவுத் தளம் புலிகள் வசமானது. அன்று, வெற்றிலைக்கேணியில் சிங்

தான் இலங்கைத் தீவு என்ற பேரினவாத அரசியல் நிலைப்பாட்டிற்கு பங்கம் ஏற்படாது என அது நம்பியது. இதனால் தனது விசேட இராணுவக் கவனிப்பிற்குள் குடாநாட்டை வைத்திருந்தது.

டாங்கிகள், ஆட்டிலிகள், கவசவாகனங்கள் உட்பட சிங்களத் தரைப்படையின் மொத்த மரபுக் கலங்களில் அரைப் பங்கிற்கும் அதிகமான படைக்கலங்கள் குடாநாட்டில் குவிக்கப்பட்டுள்ளன. சிங்களப்படையின் மொத்த ஆட்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பகுதித் துருப்புக்கள் குடா

பேரின் தலைவியை நிரணயிக்கின்ற புகழ் பெற்ற வரலாற்றுச் சமர்

களப்படைகள் தரையிறங்கியபோது அதைத்தடுத்து நிறுத்த இயலாத அளவிற்கு புலிகளின் இராணுவ பலம் இருந்தது. ஒன்பது வருடங்களின் பின், இன்று, சிங்களப்படை நிலைகொண்டிருந்த இராணுவ வலயத்திற்குள் ஒரு தரையிறக்கத்தைப் புலிகள் செய்த வேளையில் அதை முறியடிக்க முடியாத இராணுவ இயலாமையுடன் சிங்களப்படைகள் இருந்தன. அத்துடன் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டு வலயத்தினுள் ஒரு தரையிறக்கத்தை செய்யமுடியாத கையறுநிலையிலும் சிங்களப்படைத்துறை உள்ளது.

இந்த 9 வருட காலத்தில் புலிப்படை பெற்றுவிட்ட இராணுவ வல்லமையை உணர்ந்து கொள்ள இந்த ஒப்புமைகள் போதுமானவை.

ஆ.க.வெ சமர் நடந்த வேளையில் சமரின் இராணுவப் பரிமாணத்தை அனுமானித்துவிட்டு இலங்கைத் தீவில் இரண்டு இராணுவங்கள் உள்ளனவா! என பி.பி.சி செய்தியாளர் ஒருவர் ஆச்சரியப்பட்டார். ஒன்பது வருடங்களின் பின்னர் இந்த இரண்டு இராணுவத்தில் ஒன்றான தமிழர் சேனை ஆ.க.வெ சமர் நடந்த பகுதிகளிலிருந்து சிங்கள இராணுவத்தை விரட்டியடித்து மண்மீட்கும் வரலாற்றுச் செய்திகளை, பி.பி.சி உலகச் சேவை முன்னுரிமை கொடுத்து ஒலிபரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றது.

ஒரு சமரின் முடிவு போரின் முடிவைப் பெரிதும் பாதிக்காது. ஆனால், ஒரு சில சமர்களின் முடிவுகள் போரின் முடிவிற்கு கட்டியும் கூறிவிடும் "ரெற் வலிந்துதாக்குதல்" (Tet Offensive) என்ற பெயரில் வியட்கொங் போராளிகள் அமெரிக்கப் படைகளுக்கு எதிராக நடாத்திய ஒரு பரந்த இராணுவ நடவடிக்கை வியட்நாம் விடுதலைப் போரின் முடிவுக்கு கட்டியும் கூறியிருந்தது.

தலைவர் பிரபாகரன் தலைமையில் புலிகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஓயாத அலைகள் மூன்று சமர் நடவடிக்கை தமிழீழ விடுதலைப் போரின் தலைவியைத் தீர்மானித்தபடி சுழன்றடித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

சிங்களப் பேரினவாதத்தினது ஆட்சியியலின் அரசியல் இராணுவ முதலீட்டுத் தளமாக குடாநாடு வைக்கப்பட்டுள்ளது. சிங்களச் சிப்பாய்களின் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் குடாநாடு இருக்கும் வரை சிங்களப் பௌத்தர்களின் சாத்வீக பூமி

நாட்டில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் துருப்புக்களில் அதனது 53வது, 54வது டிவிசன்களும் அடங்கும். ஒவ்வொன்றும் சுமார் ஐயாயிரம் படையினரைக் கொண்ட இவ்விரு படைத்தொகுதிகளும் போர் அனுபவம் கொண்ட படைவீரர்களாலும் சிறப்புப் பயிற்சிகள் பெற்ற கொமான்டோ அணிகளாலும் நிரப்பப்பட்டுள்ளன. சமர் அனுபவம் வாய்ந்த சிங்களத்தின் போர்த்

எல்லாள்

தளபதிகளில் பெரும்பாலானோர் குடாநாட்டு படையணிகளுக்குத் தலைமை கொடுக்கின்றனர். இத்தகைய சிறப்பு இராணுவ அம்சங்களை குடாநாட்டில் நிலைகொண்டுள்ள சிங்களப் படையணிகள் கொண்டுள்ளன.

புவியியல் ரீதியாக குடாநாட்டின் வாசலாகவும் இராணுவ ரீதியாக குடாநாட்டின் கொத்தளமாகவுள்ள இராணுவ கேந்திர நிலப்பரப்புக் கொண்ட படைத்தளத் தொகுதிகள் பாதுகாப்புச் சுவராக ஆணையிறவுப் படைத்தளத் தொகுதிகள் உள்ளன. இவை சிங்களப்படைகளின் பிடியிலிருந்து நடுவி புலிகளின் கையில் விழுமாயின் குடாநாட்டுப் படையின் இருப்பு ஆபத்திற்குள்ளாகிவிடும் இதனால் உச்சக்கட்ட பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுடன் ஆணையிறவுத் தளத் தொகுதிகளை படைத் தலைமை பரிபாலித்தது.

வெற்றிலைக்கேணியைக் கைப்பற்றிய பின்னர் புலிகள் ஆணையிறவைத் தாக்க தயாரானபோது உலகின் கவனம் ஆணையிறவிற்கான சண்டையின் பக்கம் திரும்பியது. குடாநாட்டில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த மரபுப் போர்க்கலங்கள் மற்றும் சிறப்புப் படையணிகள் ஆணையிறவுத் தளம் நோக்கி நகர்த்தப்பட்டன.

இந்த நிலையில் சிங்களப் படைகளும் புலிகள் இயக்கத்தினதும் மரபுப்போர் ஆற்றலைப் பரிசீலிக்கும் பொருதுகளமாக ஆணையிறவுத் தளத்திற்கான சண்டையை இராணுவ ஆய்வாளர்கள் கருதினர்.

ஆணையிறவைக் கைப்பற்றி அங்கிருந்து தமிழர்சேனையை நகர்த்திக் குடாநாட்டை மீட்கும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாபெரும் தாக்குதல் திட்டமொன்றை வரைவதில் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் தீவிர கவனம் செலுத்தினார். படைத்தரப்பு எதிர்பார்த்ததைப்போல ஆணையிறவை நேரடியாகத் தாக்குவதைத் தவிர்த்து, அதேவேளை அதன் உயிர்வாழ்வுக்கு முடிவுகட்ட மதிநுட்பமான தாக்குதல் திட்டமொன்றை வரைந்து முடித்தார்.

திகைப்பூட்டலையும், வேகத்தையும், துணிச்சலையும் அடித்தளமாகக் கொண்ட ஒரு படைநகர்த்தல் தந்திரத்தை நடைமுறைப்படுத்த தீர்மானித்தார். கடல்வழித் தரையிறக்கம் எனபது தாக்குதல் திட்டத்தின் அடிநாதமாய் இருந்தது. கரையிறங்கிய புலிகள் பகைவனின் இராணுவ

வலயத்தை ஊடறுத்து உள்ளே அதிக தூரம் நகர்ந்து ஊடுருவிய நிலத்தை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பது தாக்குதல் இலக்கு. பகைவன் சற்றும் எதிர்பார்க்காத அம்சங்கள் இவை.

மரபு வழிப்பட்ட ஊடுருவற் சமருக்கு புலிகள் கடல்வழி மூலம் அதுவும் பெருங் கடல் வழி மூலம் பெருந்தொகையில் புலிவீரர்களை இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக் கரையில் தரையிறக்கித் தாக்குவார்கள் என்று சிங்களப் படைத்துறை கற்பனையே பண்ணியிருக்க மாட்டாது. அதுவும் பலமான தாழையடித் தளத்தை மேவிக் கடந்து குடாரப்புவில் தரையிறங்கும் புலிகள் அங்கிருந்து ஊடுருவற் போர்முறையில் உள்ளேநோக்கி நகர்ந்து மீண்டும் ஒரு நீர்ப்பரப்பைக் கடந்து, ஆணையிறவுத் தளத் தொகுதிகளை அசட்டை செய்தபடி முன்னேறி, பனை நகரையும் கடந்து முகமாலையில் போய் ஏறி கண்டி வீதியைத்

துண்டாடுவார்கள் என சிங்களத் தளபதிகள் கனவுகூடக் கண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அது நிஜமாக நடந்துவிட்டது.

குடாரப்புவில் இருந்து முகமாலை வரை சுமார் 15 கி.மீ நீளமான பாதை போன்று ஒடுங்கிய நிலப்பரப்பைக் கைப்பற்றி நிலைகொண்ட புலிகள் அடுத்து வந்த ஒரு சில நாட்களில் தமது போர்த்திறனை வெளிப்படுத்தி பிடித்த நிலத்தை தக்கவைக்கப் போராடி வென்ற செயல் சிங்களப்படைத்தரப்பை மட்டுமல்ல உலகின் இராணுவ மதிப்பீட்டாளர்களையும் திகைப்பில் ஆழ்த்திவிட்டது.

ஆணையிறவுப் படைத்தளம் சர்வதேச தொடர்புகள்களால் நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு இராணுவ நிலையாக நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகின்றது. தமிழீழ விடுதலைக்கான ஆயுதப்போர் ஆரம்பமானபோது தமிழ் இளைஞர்களை வதைக்கும் ஒரு சித்திரவதைக் கூடமாக மனித உரிமைமற்றலின் சின்னமாக அது உலகளாவியரீதியில் அடையாளம் காணப்பட்டது. 1987ஆம் ஆண்டு ஜே.ஆரின் அரசாங்கம் குடாநாட்டு மக்கள் மீது பொருளாதாரத் தடைவிதித்த வேளையில் அதை நடைமுறைப்படுத்தும் பணியை ஏற்று குடாநாட்டில் வாழும் பத்து லட்சம் மக்களின் வாழ்வியல் அவலத்திற்கு காரணமானபோது அது உலகத் தொடர்புகள்களில் மேலும் பிரபலப் படுத்தப்பட்டது. 1991ஆம் ஆண்டு அந்தப் பெருந்தளத்தை அகற்றப் புலிகள் ஒரு மரபுவழித்

தாக்குதலைத் தொடுத்த வேளையில் இரு பகுதிப் படைகளுக்கும் இடையே நடந்த ஒரு மாதச்சமர் ஆணையிறவை உலகிற்கு பெரும் போர்க்களமாக பறைசாற்றியது. 1995இல் சூரியக்கதிர் படை நடவடிக்கை மூலம் வலிகாமம் பகுதி படையினரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டபோது, வடமராட்சி - தென்மராட்சி கட்டுப்பாட்டில் இருந்தும் கூட அந்த நிலப்பரப்பில், ஒரு மரபுப் போரை புலிகள் தொடர்ந்து நடத்தாது வன்னிக்குப் பின்வாங்கிச் செல்லப் பிரதான காரணியாக அமைந்திருந்தது ஆணையிறவுப் பெருந்தளமே ஆகும். இவ்விதம் புலிகள் இயக்கத்தின் மரபுப் போர் வளர்ச்சிக்கு குறுக்கே ஆணையிறவுத் தளம் உள்ளது என்ற இராணுவ வல்லுனர்களின் தீர்ப்பும், ஆணையிறவை பிரபல்யமான ஒரு இராணுவ கேந்திரமையமாக்கி உலகளாவிய பிரபல்யத்தைக் கொடுத்தது. சிங்கள அரசும் தன்பங்கிற்கு அதை வெல்லப்பட முடியாத கோட்டை என்றும் வீழ்த்தப்பட முடியாத தளம் என்றும் வர்ணித்தது. இவ்விதம் அரசியல் இராணுவ உளவியல் மையமாக விளங்கிய ஆணையிறவுப் படைத் தளம் புலிகளின் பெருந்தாக்குதலுக்கு உள்ளானபோது, உலகின் முதன்மைச் செய்தியாக அது உருவெடுத்தது.

ஒட்டுசுட்டான் மீதான தாக்குதலுடன் தொடங்கிய ஓயாத அலைகள் மூன்று படை நடவடிக்கையை புலிகள் ஆரம்பித்தபோது சிங்களப் படை பாரிய இராணுவத் தோல்வியைச் சந்தித்தது. இந்த இராணுவத் தோல்விகளுக்கு தனது படைத் தளபதிகளின் கோழைத்தனம் தான் காரணம் எனத் தப்புக்கணக்கு போட்டது. அதனால் ஆணையிறவைத் தாக்கப் போகின்றார்கள் என்ற நிலை எழுந்ததும் சிங்கள வீரத்தின் சின்னங்களான 53வது, 54வது படையணிகளை அங்கு நிறுத்தியது. ஆனால் சிங்கள இராணுவவாதிகளின் நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களான இந்தச் சிறப்புப் படையணிகளை புலிகள் சிதைத்து சின்னாபின்னமாக்கியபோது சிங்கள அரசாங்கம் செய்வதறியாது திகைத்தது.

ஆணையிறவுத்தள அழிப்பும் சிங்களத்துச் சிறப்புப் படையணிகளின் இயலாமையும் இவை காரணமாக குடாநாட்டுப் படையினரின் மனதில் குடிபுகுந்துவிட்ட போர் மனச்சிதைவும், குடாநாட்டுப் போர் அரங்கில் ஒரு புதிய இராணுவ பரிமாணத்தை தோற்றுவித்து விட்டன.

குடாநாட்டைத் தக்கவைக்க சிங்களப் படைகளால் இயலாது என்பதே அந்தப் புதிய இராணுவப் பரிமாணமாகும். இப்புதிய இராணுவப் பரிமாணம் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் தமிழரின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கும் உலகளாவிய ரீதியில் முக்கியத்துவத்தை வழங்கி விட்டன.

கருவேங்கைகள் பயணம்

வழமைக்கு மாறான செயற்பாடுகள், என்றும் இல்லாத முகமாற்றங்கள், நின்று கதைப்பதற்கோ, சிரிப்பதற்கோ நேரமில்லாது அவசரமாய் கழிந்து போய்து. எல்லாம் அன்று மாற்றமானதாகவே இருந்தது. ஒவ்வொரு கரும்புலி வீரரும் தன்னையும் தான் கொண்டு செல்ல வேண்டிய ஆயுத வெடிபொருட்களையும் இறுதி நேரம் தயார்ப்படுத்துவதில் மிக மும்மரமாக ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களிற்குள் ஏதோ ஒரு உணர்வு திரும்பத் திரும்ப அவர்களை நிறைவுபடுத்திக் கொண்டிருந்தது. அவர்களிற்காக வந்த சாப்பாட்டுப் பொட்டலங்களைக்கூடக் கவனிக்காது தாங்கள் கொண்டுபோகும் பொருட்களிற்கு நீர்க்காப்பு போடுவதிலும், அவற்றை சரியா என்று பரிட்சிப்பதிலும் அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள். 24.03.2000 அன்றைய பகற்பொழுது இப்படித்தான் அவர்களிற்குக் கழிந்தது.

பொழுது மங்கத் தொடங்கிய வேளை அவர்கள் தங்களிற்கான பொருட்களோடு புறப்படத் தயாரானார்கள், பாரம் சற்று அதிகமானதாய் இருந்தது. ஒவ்வொருவரும் தங்களிற்கு வழங்கப்பட்ட வெடிபொருட்களைவிட மேலதிகமாகவும் சில வெடி பொருட்களைக் கொண்டு சென்றனர். எத்தனை இரவுகள் இப்படியான எதிர் பார்ப்புகளுடனும், ஆவல்களுடனும் அவர்கள் வேலுக்காக திரிந்திருப்பார்கள். அவர்களின் அந்த தேடல் முயற்சியில் எத்தனை தோழர்களை அவர்கள் இழக்க நேர்ந்திருக்கிறது. எத்தனை நாட்கள் ஒருதுளி தண்ணீர் கூட இல்லாமல் அவர்கள் அதற்காகவே அலைந்திருப்பார்கள். எல்லாம் அவர்களின் நினைவில் நிழலாடுவதாய் இருந்தது.

“எங்கட கையால ‘சாஜ்’ கட்டி ‘ஆட்டி’ உடைக்கோணும், எத்தனை யோதரம் சந்தர்ப்பம் வந்து நழுவிற்றுது, இனியொருக்காவரும் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ‘ஆட்டி’ யை உடைச்சு அண்ணை நினைக்கிறதே செய்து காட்ட வேணும்” இப்படி ஒவ்வொருவரின் ஆழமான உணர்வும், காற்று அவர்களோடு பேசுவதாய் உணரவைத்தது. அவர்கள் அத்தனை பாரங்களோடும் ஒவ்வொருவரிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். “நாங்கள் போறும், இந்த முறை எப்படியும் நினைச்சத செய்து முடிப்பம் இல்லாட்டி...” சிரித்தார்கள். எல்லோரும் ஒரே அர்த்தத்தோடு சிரித்தார்கள். கைகுலுக்கினார்கள், கட்டித் தழுவினார்கள், “ஒவ்வொருவற்ற காதுக்கும் நிச்சயமா வெற்றிச்சேதிவரும்” என்று மூச்சைப்பேச்சாக்கினார்கள்.

அவர்களின் பார்வை வானத்தையோ அல்லது பூமியையோ நோக்கியபடி உறுதியாய் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் ஒவ்வொருவரது கால்களும் இலக்கை நோக்கி நடப்பதற்காக குறுகுறுத்தன. வெற்றிலைக்கேணிக் கடற்கரையிலிருந்து அவர்களின் பயணம் ஆரம்பமானது. சிறிய படகுகள் அலைகளில் சத்தமின்றி இருளோடு இருளாகப் புறப்பட்டன.

வானவிளிம்பு, உயர்ந்த பெருத்த தென்னந்தோப்புக்களையும், அடர்ந்த மரங்களையும், வெளிகளையும் பிரித்துக் காட்டியது. நட்சத்திரங்களின் மங்கிய வெளிச்சம் வானத்திலும் ஒலைக் குடிசைகள் இருப்பது போலவும், அந்தக் குடிசைகளின் துவாரங்களினாலேயே இந்த ஒளி கசிவதாகவும் தெரிந்தது. படகு மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து கொண்டிருந்தாலும் அவர்களின் இதயம் வேகமாகத் துடித்துக்கொண்டிருந்தது. திட்டம், நகர்வு, தாக்குதல் என்று ஒவ்வொன்றையும் சுரம்மாறாது நினைவுகள் அசைபோட்டன.

தாயைடி இராணுவத் தளத்திலிருந்து கடற்கரையை நோக்கி வெளிச்சங்கள் தெரிந்தது. அந்த வெளிச்சங்கள் அவனது சின்ன ‘ரோச்’ லைட்டுகளில் இருந்துதான் பிறந்திருக்கும். அவன் ரோந்திற்காகவே அல்லது வேறு பாதுகாப்பு ஏற்பாடு ஒன்றிற்காகவே நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறான். அல்லது பயத்தில் இருளை தனக்குக் கிட்டேவரவிடாது விரட்டுவதற்காக இவ்வாறு செய்கிறான் என்று மனதிற்குள் நினைத்துக்கொண்டு சிரித்தார்கள்.

படகிற்குள் மௌனம் குடிகொண்டிருந்தது. காற்று ஈரத்தைச் சுமந்து வீசிக்கொண்டிருந்தது. சத்தமில்லாது படகு கரையைத் தொடும் தூரத்திற்குள் வந்துவிட்டது. படகின் இரண்டு கரைகளிலும் இரு கறுப்பு உருவங்கள் தண்ணீருக்குள் குதித்தன. அவர்கள் சுமந்து செல்லும் பொருட்களின் தோற்றம் அவர்களை பெரிய மனிதர்களாக உருமாற்றிக் காட்டியது. தண்ணீருக்குள் இறங்கியவர்கள் துப்பாக்கியை மூடியிருந்த நீர்க்காப்பை அகற்றி சுடுவதற்குத் தயாரானார்கள். எந்த நேரமும் தாக்குதல் ஆரம்பிக்கலாம், ஏனென்றால் அது எதிரியின் கோட்டைகள் நிறைந்த இடம். செம்பியன் பற்றுக்கும் மாமுலைக்கும் இடையிலான பிரதேசத்தில்தான் இது நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

இறங்கிய இருவரும் துப்பாக்கியை சுடுவதற்கு ஏற்றவாறு பிடித்துக்கொண்டு சற்றுக்குனிந்து சத்தமில்லாது இரண்டு முனைகளிலும் பிரிந்து ஓடியது வான விளிம்பில் தெளிவாகத் தெரிந்தது. அவர்கள் நிலையெடுத்த பின், எந்தவிதமான ஆபத்தும் தென்படவில்லை யென்பதற்கு மணிக்கூட்டு வெளிச்சத்தில் சமிக்ஞை செய்தார்கள். அதன் பின்னே படகு கரையைடைந்தது. அந்தப் படகிலிருந்து மற்றப் படகிற்கு சமிக்ஞை காட்டப்பட்டது. அதுவும் விரைந்துவந்து கரையைத் தொட்டது. ஒவ்வொருவரும் நிதானமாக எதற்கும் தயாராக படகுகளிலிருந்து குதித்தார்கள்.

அவர்களின் பார்வை இப்போது முன்னோக்கியதாக கூர்மையடைந்திருந்தது. படகில் ஏற்றிவந்தவர்களிற்கும், இதுவரை ஒன்றாகவே நின்று இறுதிக்கணமும் பிரியமனமின்றி தவித்துநிற்கும் தோழர்களிற்காகவும் ஒருமுறை திரும்பிப் புன்னகைத்தார்கள். அதற்குமேல் அவர்களிற்கு அவகாசம் கிடைக்கவில்லை. நகருவதற்கான விபுக்கங்கள் அமைத்து முன்னேறத் தொடங்கினார்கள். கால் புதைந்து புதைந்து எழும் அந்த மணல், கடற்கரை ஓரமாகவே வளைந்து நெளிந்துபோகும் பாதை, மணல் மேடுகளின் நடுவில் வளர்ந்திருக்கும் கண்டல்காடுகள் அவற்றினாடு அவர்களின் கால்கள் முன்னேறின.

அடர்ந்த கண்டல்காடு நிறைந்த ஒரு இடத்தில் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். அகற்றப்படாதிருந்த நீர்க்காப்புகள் அனைத்தும் அகற்றப்பட்டன. அங்கே தடயங்களாக இருந்த பொருட்களை மணலில் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு மிக அவதானத்துடன் எழுந்து நடந்தார்கள். அவர்கள் தோரத்தில் தூரத்தில் ஆட்டிலிகள் இயங்கிய சத்தம், அதைத் தொடர்ந்து வானத்தையும் பூமியையும் அதிரவைக்கும் சத்தம் எல்லாம் தெளிவாகக்கேட்டது. எல்லோருடைய மனதிலும் நம்பிக்கை, எங்களுடைய இலக்குகள் இருக்கின்றன, இனி எப்படியும் அவை அழிக்கப்பட்டுவிடும் என்று.

நடந்துகொண்டிருந்தபடியே தனது தோளை வெட்டிய வெடிமருந்துப் பொதிகளைச் சீர்செய்துவிட்டு “சத்தம் போடுங்கோ இஞ்ச உங்களுக்கான சாமான்களோட நான் வாறெண்டு உங்களுக்குத் தெரியாதுதானே” என்று எல்லோருக்கும் கேட்கும் படியாக கூறிவிட்டுச் சிரித்தான் தனுசன். அவனின் சுபாவமே தனித்துவமானது. உச்சிரித்து மேவி வாரப்பட்டிருக்கும் தலைமயிரும் கறுப்பும் சாம்பலும் கலந்த நிறத்தில் இருக்கும் அவனது கண்களும், கதைக்கும்போதும் சிரிக்கும்போதும் கண்ணை மூடிமூடித்திறக்கின்ற அசைவுகளும், உயர்ந்த உடற்கட்டான அவனுடைய உருவமும் அவனை ஒருமுறை பார்த்தவர்களின் மனதைக்கூட பற்றிக்கொள்ளும். அவனது வார்த்தையிலிருந்து உறுதியும் நகைச்சுவையும் எல்லோரையும் ஒரு கணம் சிரிக்கவைத்தது.

26.03.2000 அன்று பளையில் ஆட்டிலிகளைத் தகர்த்து வீரச்சாவடைந்த இரண்டு கரும்புலிகள்

கரும்புலி மேஜர். தனுசன்/மாருதியன் (தூங்கராசா இலங்கேஸ்வரன்) திருமலை மாவட்டம்

கரும்புலி மேஜர். சுதாஜிவி (தெய்வேந்திரம்பிள்ளை ஜெயசுகி) யாழ் மாவட்டம்

ஒரு இடத்தில் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். அகற்றப்படாதிருந்த நீர்க்காப்புகள் அனைத்தும் அகற்றப்பட்டன. அங்கே தடயங்களாக இருந்த பொருட்களை மணலில் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு மிக அவதானத்துடன் எழுந்து நடந்தார்கள். அவர்கள் போகும் திசையில் தொலை தூரத்தில் ஆட்டிலிகள் இயங்கிய சத்தம், அதைத் தொடர்ந்து வானத்தையும் பூமியையும் அதிரவைக்கும் சத்தம் எல்லாம் தெளிவாகக்கேட்டது. எல்லோருடைய மனதிலும் நம்பிக்கை, எங்களுடைய இலக்குகள் இருக்கின்றன, இனி எப்படியும் அவை அழிக்கப்பட்டுவிடும் என்று.

நடந்துகொண்டிருந்தபடியே தனது தோளை வெட்டிய வெடிமருந்துப் பொதிகளைச் சீர்செய்துவிட்டு “சத்தம் போடுங்கோ இஞ்ச உங்களுக்கான சாமான்களோட நான் வாறெண்டு உங்களுக்குத் தெரியாதுதானே” என்று எல்லோருக்கும் கேட்கும் படியாக கூறிவிட்டுச் சிரித்தான் தனுசன். அவனின் சுபாவமே தனித்துவமானது. உச்சிரித்து மேவி வாரப்பட்டிருக்கும் தலைமயிரும் கறுப்பும் சாம்பலும் கலந்த நிறத்தில் இருக்கும் அவனது கண்களும், கதைக்கும்போதும் சிரிக்கும்போதும் கண்ணை மூடிமூடித்திறக்கின்ற அசைவுகளும், உயர்ந்த உடற்கட்டான அவனுடைய உருவமும் அவனை ஒருமுறை பார்த்தவர்களின் மனதைக்கூட பற்றிக்கொள்ளும். அவனது வார்த்தையிலிருந்து உறுதியும் நகைச்சுவையும் எல்லோரையும் ஒரு கணம் சிரிக்கவைத்தது.

தனுசனது கவசமே அலட்டிக் கொள்ளாது அதிகமான செயற்பாடுகள் மூலமே தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் சுபாவம்தான்.

இலக்கிற்காக அவன் தெரிவு செய்யப்பட்டதில் இருந்து பயிற்சி எடுத்தது, அதற்காக நகர்வது அனைத்திலுமே அவனின் செயற்பாடுகளில் தன்னை இனங்காட்டிக் கொண்டான். எல்லாப் போராளிகளுடனும் அதிகமாக சிரித்துக் கதைத்தான். அடிக்கடி “இந்த ஆட்டிலிகளை நிச்சயமா உடைப்பன்” என்று உறுதியாய்க் கூறி புன்னகைத்தான். இன்று, இலக்கிற்கும் அவனிற்குமான தூரங்களை காலடிகள் குறைத்துக் கொண்டிருந்தன. அவன் உறுதியோடும் தன்னம்பிக்கையோடும் இருந்தான். அவனிற்கேன கொஞ்சப் பொதிகள் கொடுத்தபோதும் அவன் மேலதிகமாகவும் புறப்படும் போது தனக்கு வழங்கிய வெடி மருந்துப் பொதிகள் போதாது என்று “இன்னும் கொஞ்சம் ‘சாஜ்’ தாங்கோ நான் கொண்டுபோவன், தேவைப்படும்” என்று வாங்கி அதையும் சேர்த்துச் சுமந்துகொண்டு நடந்தான். ஒவ்வொருவரது நெஞ்சிற்குள்ளும் தலை

வர் கதைத்தது, தளபதிகள் எடுத்துரைத்தது, போராளிகள் விடைகொடுத்தது என்று, ஒவ்வொன்றும் வந்து போனது.

அணிகள் நகர்ந்து அகிலன்வெட்டைக்கரையை (சிறுநீரேரி) வந்தபோது நேரம் நள்ளிரவைத் தாண்டிக்கொண்டிருந்தது. அகிலன்வெட்டையில் பரந்து நின்றிருந்த நீர் காற்று வீசும்நேரம் தவிர மீதியெல்லாம் அமைதியாய் இருந்தது. ஆட்டிலிகள் ஏவப்படுகின்ற சத்தம் அவர்களிற்குள் ஒரு வேகமேற்படுத்தியது. மெல்ல மெல்ல ஒவ்வொருவராக நடந்தார்கள். ஆழம் அதிகமான இடங்களில் சத்தியாவும், ஆந்திராவும் தாண்டு மீண்டார்கள். இரண்டு பேருமே உருவத்தில் மிகச் சிறியவர்கள். அவர்களின் இந்தச் சிறிய தோற்றம் பல தடவைகளில் அவர்களிற்கு இலக்குக் கிடைக்காது போவதற்கு காரணமாய் இருந்தது. என்றாலும், இம்முறை அவர்களிற்கு அந்தச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. மலர்விழி தன் தலைமையிலேயே இவ்விருவரையும் அழைத்துச் சென்றான். தண்ணீரின் ஆழம் அதிகமான இடங்களில் நுனிக்காலில் நடந்தும், அதைவிட ஆழம் அதிகமானால் மலர்விழியின் தோள்களில் பிடித்தபடியும் சத்தியாதன் தண்ணீர்க் கட்டிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தான். ஆந்திராவும் அப்படியே மற்றக் கரும்புலி வீரர்களும் அவர்களிற்கு உதவினார்கள். தண்ணீரும், பாதங்களையும் பிடித்திருக்கும் சுழிகளும் பயணத்தை சிரமமாக்கியது. யாரும் அதைக் கஸ்ரமாகப் பெரிது படுத்தவில்லை. எந்தவிதமான தடயமும் ஏற்படாது கரையேறியவர்கள், சற்றுத்தூரம் நடந்து ஒரு மறைப்பான இடத்தில் ஒய்வெடுத்துக்கொண்டார்கள்.

சிலர் தங்கள் துப்பாக்கிகளைத் துப்பரவு செய்தார்கள். சிலர் அப்படியே அந்தப் புதர்கள் மண்டிக்கிடந்த இடத்திலேயே படுத்திருந்தார்கள். இன்னும் சிலர் தாங்கள் கொண்டுவந்த உலர் உணவுகளை சாப்பிட்டுக் கொண்டும் மற்றவர்களிற்கு அன்பாய் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அது ஒரு இராணுவப் பிரதேசம் என்ற உணர்வு தெரியாது அவர்கள் இயல்பாகவே பேசினார்கள், சிரித்தார்கள், ஆளாளாய் கிண்டலடித்தார்கள். அந்த இடத்திலேயே மறுநாள் பகற்பொழுது கழிந்தது.

பகற்பொழுதில்தான் அந்த இடமெல்லாம் இராணுவ நடமாட்டம் அதிகமான இடமெனத் தெரிந்தது. இராணுவச் சப்பாத்தின் அடையாளங்கள் ஆங்காங்கே பளிச்சிட்டன. மாலைச் சூரியன் சற்று மரங்களிற்குள் மறையத் தொடங்கினான். இதுவரையும் ஒன்றாக நகர்ந்த அணி இனி இரண்டாகப் பிரிந்து வேறுதிசையில் இன்னொரு இலக்கைத் தேடப்போகிறது. களத்தி

னுள்ளும் ஓர் உணர்ச்சிபொங்கும் பிர்வு, பளையில் அமைந்திருந்த ஆட்டி லறித் தளம் நோக்கிப் போகின்ற தனுசன், சுதாஜினி அடங்கிய அணி சையப் பார்த்து “உங்களுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைச்சிருக்கு இவிடக் கூடாது, ‘ஆட்டி’ தகர்க்கவேண்டுமென் டது கணபேற்ற எதிர்பார்ப்பு” என்றான் மலர்விழி. கூறிவிட்டு தனது தோள்ப் பையிலிருந்த “பழ ரின்” ஒன்றை எடுத்து வெட்டினான். ஒரு தாயிற்குரிய பரிவோடும், பாசத்தோடும் ஒவ்வொரு போராளிக்கும் கொடுத்தான். அந்தக் கணங்களில் கண்கள் மெல்லக் கசிந் தன. இதே அணிகளில் இனி யார் வெற்றிச் சேதியோடு திரும்புவார்கள்.

அங்கு தாமதம் என்ற வார்த்தைக்கு இடமில்லை. ஒவ்வொரு மணித்துளி யும் ஒவ்வொரு துளி இரத்தமாய் மதிக்கப்பட்டது. தனுசன், சுதாஜினி அடங்கிய குழு பளை நோக்கியும், மலர்விழி, சத்தியா, ஆந்திரா அடங் கிய குழு தாமரைக்குளம் நோக்கியும், பிரிந்து நடந்தனர். இனி கடக்கவேண் டிய மிகப்பெரும் தடை கண்டி வீதி 99 பிரதானசாலை.

வீதியோரத்தில் முட்கம்பி வேலிகள். அதைக் கடந்தால் ரோந்து வந்து போகும் இராணுவத்தினர். அதிகளவு ஒளிசிந்தி இரைந்தபடி ஓடித்திரியும் ‘றக்குகள்’ அத்தனை ஆபத்துக்களை யும் கடந்துவிட்டால் இலக்கு தகர்க் கப்படுவது உறுதியாகிவிடும். இந்தக் கணத்திலும் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட உறுதியை மீண்டும் சொல் லிக்கொண்டனர். “ஏரான் மிச்சமென்டா லும் உள்ளூக்கபோய் ஆட்டியை உடைக்கோணும்” ஒவ்வொருவருமே அதன் திட்டத்தையும் நடைமுறைப் படுத்த வேண்டிய விதத்தையும் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தனர். கண்டி வீதி யைக் கடப்பதற்காக அங்குலம் அங்கு லமாய் நகர்ந்து, தடைக்கம்பி வெட்டி, மண்ணை ஏறி ஒவ்வொருவராக சமிக்ஞை கொடுத்து கிட்ட அழைத்து, அவர்களை நிலையெடுக்கச் செய்து இப்படி ஒவ்வொன்றும் அங்கே நிதான மாக அரங்கேறிக்கொண்டிருந்தனர்.

கண்டி வீதியால் கிடுகிடுத்தபடி சைக்கிளில் ரோந்துக்கு இராணுவம் போய்வரும் நடமாட்டம் தெரிந்தது. அடுத்தடுத்து சில இராணுவத்தினர் ரோச்சலைட்டுக்களுடன் போவதும் வரு வதுமாக இருந்தனர். அவர்கள் போகும் போது சிங்களப் பாடல்களையோ அல் லது வேறு எதனையோ கத்திக் கொண்டே சென்று வந்தார்கள். அவர் கள் கதைக்கும் சிங்களச் சொற் களிற்குள் கலந்துவந்த சில ஆங்கிலச் சொற்கள் அவர்கள் காவல்கடமையை மாற்றுகின்றார்கள் என்று உணரக் கூடியதாக இருந்தது. அதற்குப்பின் எல்லாம் மௌனம்.

பழைய வடிவமைப்பிலான ஒரு கார்போன்ற வாகனம் பளையில் இருந்து முகமாலைப் பக்கமாய் விரைந்தது. அணி வீதிக்கரையை வந் ததும் வேகமாக கடக்க முயன்றார்கள். முன்னேசென்ற ஒருவன் வேகமாக நடந்து கண்டிவீதியைக் கடந்தான். அடுத்தவன் தனது நிலையிலிருந்து எழுந்தான். கடப்பதற்காக விரைவாக நடந்தான்.

சாவகச்சேரிப் பக்கமிருந்து உறு மலோடு ஏதோ ஒரு வாகனம் வந்தது. அதன் பிரகாசமான வெளிச்சம் அவனை முழுமையாக காட்டியது. கண்ணைப் பறிக்கும் பளிச்சென்ற வெளிச்சம். விரைவாய் திரும்பிவந்த இடத்திற்குச் சென்றான். பின்வந்தவர்களை மறை வெடுக்கச் சொன்னான். எல்லாம் ஒரு கணத்திற்குள் செய்து முடிந்தது. தண்

னீருக்குள் வந்து கொண்டிருந்தவர்க ள் அப்படியே அதற்குள்ளே அமிழ்ந் தார்கள். மரங்களிற்குள், பற்றைகளிற் குள், மனத்திட்டுக்களிற்குள் என்று அவசர அவசரமாக தங்களை மறைத் துக் கொண்டார்கள். அது இராணுவ றக்வண்டி, அந்தவண்டி நிறைய ஏறி கணைகளை ஏற்றிச் செல்வது அந்தப் பெட்டிகள் மூலம் அறியமுடிந்தது. அதைக் கண்டபோது அவர்களிற்கு மெய் சிலிர்த்தது. எங்கோ ஓர் நடவடிக்கைக்கு இராணுவம் தன்னை தயார் செய்கின்றது என்று மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டார்கள்.

ஆட்டிலறிகளின் அதிர்வு மிகக் கிட்டவாகவும் எத்தனை என்று அறியக் கூடியதாகவும் இருந்தது. அந்த வாக னத்தின் புகையும், அது கிளப்பிச் சென்ற காற்றும் அடங்கமுன் அணி வேகமாகக் கடந்தது. கண்டி வீதியைக் கடந்ததும் மனதில் நம்பிக்கை பளிச் சிட்டது. இனி எப்படியும் அந்த இலக் குகள் அழிக்கப்பட்டுவிடும் என்று, தென்னந்தோப்புகள், பற்றைக்காடு கள், வடலிகள் என்று ஒவ்வொரு இடத் தையும் வேகமாகக் கடந்து தளத்தி லிருந்து சற்றுத் தூரத்திற்குள் தங்கிக் கொண்டனர். அவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் சிரித்துக் கதைத்துத் தங்களின் இறுதிநேர ஓய்வையும் உணவையும் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். நித்திரை கொள்பவர்களை தட்டியெழுப்பி “ஏன் இப்ப அவசரப்படுறியள் இனி ஒரேயடியா தூங்கலாம்தானே” என்று சொல்லிவிட்டுச் சிரித்தாள் சுதாஜினி. வழமையான அவளது குறும்புப் பார்வை சிரிப்பு எல்லாமே அப்பொழு தும் அப்படியே இருந்தன. முகமெல் லாம் முத்து முத்தாக வியர்த்துப்போயி ருந்தது. இயல்பாகவே அவளிற்கு முகம், கைகாலெல்லாம் வியர்த்துப் போய்த்தான் இருக்கும். எப்போதும் சிரிக்காமல் கதைத்து அவளிற்கு பழக் கம் இல்லை, இன்றும் சிரித்தபடியே.

அவளின் உடற்கோற்றத்திற்கு ஏற் றதுபோல அவளிற்கு ‘லோ’ வழங்கப் பட்டிருந்தது. அது அவளின் மடியில் அவளைப்போலவே அடுத்தகட்ட பூகம் பத்தை நினைத்தபடி மௌனமாய்க் கிடந்தது. ஒவ்வொரு உணவுப் பொதி களையும் எடுத்து உண்டபடி தங் களிற்குள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். “எப்படி வெளிநாட்டுச் சாப்பாடு, கதிரை மேசைதான் இல்லை பத்தை யெண்டாலும் சந்தோசமான சாப்பாடு” சொல்லி முடித்து மூச்சுவிட்டான் தனுசன். அவர்கள் ஓய்வை முடித்து அங்கிருந்து புறப்படத் தயாரானார்கள். தலைகோதிவிட்டு, கசங்கிய உடுப்பை சரிசெய்து, வியர்த்து உருமாறிய முகங்களை துடைத்து ஏதோ கொண்ட டாட்டத்திற்குப் போவதுபோல அவர் கள் தயாரானார்கள்.

இலக்கை அண்மிக்க, அண்மிக்க உணர்வின் வேகம் அதிகமானது. சண்டைக்கான தயார் நிலையில் அவர் கள் நகர்ந்தார்கள். கொண்டுபோன தண்ணீர் ‘கான்கள்’ அவர்களைப் போலவே தண்ணீருக்காய்த் தவித்தது. ஒரு மோட்டை அந்தப் பரப்பின் ஓர் முலையில் கொஞ்சம் தண்ணீர், அது எப்படி என்னமாதிரியென்று தெரியாது.

என்றாலும் அதைக் குடித்தார்கள். பனை மரங்களோடு ஓட்டி வளர்ந்திருக் கும் சிறுபற்றைகளும், மணற்பிரதேசத் தில் முளைத்த புற்களையும் கவச மாக்கி அங்குலம் அங்குலமாய் நகர்ந் தார்கள். அவர்களின் கண்களிற்குள் அந்தத் தளத்தின் பிரமாண்டமான உருவம் தெரிந்தது.

மண்ணை, இடையிடையே காவ லரன், முட்கம்பித்தடை என்று அதன் பலத்தை உறுதிசெய்யும் ஏற்பாடு களும் அவர்கள் முன் விரிந்துகிடந்தது. எதிரி ஒரே நேரத்தில் அடுத்தடுத்து எட்டு ஆட்டிலறிகளை இயக்குவது தெரிந்தது. அது இயக்குவதற்காகவும் வேறுபக்கம் திருப்புவதற்காகவும் அவன் கொடுக்கும் கட்டளைகள் காது மடல் களில் அறைந்தன. அந்த ஏறிகணைகள் பெரும் சத்தத்தோடு சுவாலை கிளப்பி வெடிக்கின்றபோது அதன் சுவாலை அவர்களின் வியர்வையை உலர்த்துவ தாய் முகத்தில் சுட்டது. அவை இன் னும் சில வினாடிகளிற்குள் நொருங்கப் போகிறது என்று எண்ணியபோது ஒவ் வொருவரது பற்களும் ஒன்றோடு ஒன்று உரசிக்கொண்டன.

பனை புகையிறத் நிலையக் கட்டி டத்தின் கூரை இல்லாத தோற்றம் முகம் இழந்த ஒருவனைப் போலிருந் தது. அந்த இருளையும் ஊடுருவி அவன் அமைத்திருந்த தடைகளிற்கு வெடிமருந்துகளைப் பொருத்திவிட்டு அணிகளுக்கு தாக்குதலை ஆரம்பிக் கும் சமிக்ஞையை கொடுக்கவேன நினைத்தபோது திறந்த காவலரன் ஒன்றிலிருந்து இராணுவச் சிப்பாய் ஒருவன் வெளியே வந்தான். அவன் கைகளில் துப்பாக்கி இல்லை. பிரகாச மான ரோச்சலைட் ஒன்றை வைத்து எல்லா இடமும் சுற்றியடித்தான். அவ னின் பருத்த உருவமும் முரட்டுத்தன மான தோற்றமும் தெளிவாக வான விளிம்பில் தெரிந்தது. முன்னே சென்ற வர்களின் முகத்திற்கு நேரே அவன் ஒளிபாச்சியபோது திடுக்குற்று ‘கவ்த’ என்றான், நடுக்கத்துடன் கரும்புலி வீரர்கள் மனசிற்குள் சிரிப்போடும் கூடிய நிதானத்தோடும் நிலையாக நின்றார்கள். மறுமுறையும் தனது ஒளியை வேறுதிசை ஒன்றில் பாச்சியும் சத்தமாய் ‘கவ்த’ என்றான், நிதானம்.... சிரிப்பு, முன்றாம் முறை முகத்திற்கு நேரே ஒளிபாச்சி அடட்டலாக ‘கவ்த’ என்றதுதான் தெரியும். அந்தச் சிப் பாய் அதிலேயே செத்துக்கிடந்தான்.

அணி மிக வேகமாக உள்நுழைந் தது. “ஓடுங்கோ... வேகமாக முன் னேறுங்கோ” என்ற சத்தத்தோடு எல் லோரும் மண்ணை ஏறி உள் நுழைந்தார்கள். காவலரனில் இருந்து குடுகள் வந்துகொண்டே இருந்தன. “நான் ‘லோ’ அடிக்கிறன் முன்னேறு ங்கோ” என்று சுதாஜினி கத்தியது சத்தங்களிற்குள் அடக்கமாய் கேட்டது. அடுத்து என்ன நடந்தது என்று நிதானிப்பதற்குள் வெடியோசைகள்.... சுதாஜினி நின்ற இடமே தெரியவில்லை. நிச்சயமாக எதிரியின் குறி அவளாகத் தான் இருந்திருக்கும்.

சுதாஜினியின் வெடியுதிர்வைப் போலவே ஒவ்வொருவரும் வேகமாக

இலக்குகளை நெருங்கினார்கள். ஆட்டி லறிகள், அதற்கான ஏறிகணைக்களஞ்சி யங்கள் எல்லாம் தெளிவாகத் தெரிந் தன. நிலவு வருவதற்கு முன்னதாக வானம் வெளுத்திருந்தது. அந்த மங்கிய வெளிச்சத்தில் அந்த ஆட்டி லறிகளின் உருவங்கள் கருமையாகத் தெரிந்தன. மிகவேகமான தாக்குதலில் அந்தப் பெரியதளமும் அத்தனை ஆட்டிலறிகளும் பூரணகட்டுப்பாட்டிற் குள் வந்தன. ஆயுதக் களஞ்சியங்கள் ஆங்காங்கே பெரும் சத்தமுடன் வெடித்துச் சின்னச்சின்ன எரிமலை யாய் எரிந்துகொண்டிருந்தன.

நிலைமைகள் வெளியில் அறிவிக் கப்பட்டது. உதவிக்குச் செல்லவேன இருந்த அணி அங்கே குறித்த நேரத் திற்குள் போய்ச் சேருமா என்பதில் சந்தேகம் எழுந்தது. கரும்புலி வீரர் களிற்கு செம்பியன்பற்றுக் கடலில் சண்டை நடக்கும் சத்தங்களை தெளி வாக்க கேட்க முடிந்தது. உதவியணி இனி வந்து சேராது என்ற முடிவிற்கு வந்தாலும் இயன்றளவு அத்தனை ஆட்டிலறிகளையும் பாதுகாத்தனர். தனுசன் எல்லா ஆட்டிலறிகளுக்கும் ஓடி ஓடி வெடிமருந்துப் பொதிகளைக் கட்டி வெடிக்கக்கூடிய நிலைக்கு கொண்டு வந்துகொண்டிருந்தான். வேறு வேறு முகாம்களில் இருந்து அந்தத் தளத்தை இலக்குவைத்து ஏறிகணைகளை எதிரி ஏவிக் கொண் டிருந்தான். தனுசன் தன் பணிகளை நிறைவேற்றி முடித்தபோது அவளிற்கு அருகோடு ஏறிகணை ஒன்று வீழ்ந்து வெடித்தது. அதற்குப் பின் தனுசனின் தொடர்பு இல்லை. பொழுது வெழுக் கத் தொடங்கியது.

அத்தனை ஆட்டிலறிகளையும் தகர்த்துவிட்டு பின்வாங்கும்படி கட் டளை கிடைத்தது. ஆட்டிலறிகளையும் ஆயுதக் களஞ்சியங்களையும் தகர்த்து விட்டு வெற்றியோடு பின்வாங்கினார் கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரது மன திற்குள்ளும் அவர்களோடு வந்து பிரிந்து சென்ற மலர்விழியின் அணியும் நிச் சயம் தனது இலக்குகளை அழித் திருக்கும் என்ற நம்பிக்கை நிறைந் திருந்தது. அறிய ஆவலாயும் இருந்தது.

அவர்களோடு வந்தவர்களில் இரண்டு தோழர்கள் இல்லை. ஆனால் அவர்ள் இலக்கை வெற்றிகொண்டு விட்டார்கள். தீர்மானித்தபடி வந்த வழியிலே கண்டி வீதியில் நிலை கொண்ட எமது அணிகளோடு கை குலுக்கியபோது சொன்னான் ஒரு கரும்புலி வீரன் “எத்தனைபேர் எத் தனை இரவுகளாய், தேடி அலைந்த ஆட்டிலறிகள்... அத்தனை பேற்றை கனவையும் நிறைவேற்றிப் போட் டோம்” சமீரற்கு அடித்தளமிட்டுவிட்ட நிறைவு அவர்களிடம் இருந்தது.

அவர்கள் அறிய ஆவலாய் இருந்த மற்றைய மலர்விழியின் அணி தனக் குத் தரப்பட்ட நான்கு ஆட்டிலறிகள் கொண்ட மற்றைய தளத்தை அழித்து விட்டது. ஆனால் அந்தக் கரும்புலி வீரர்களில் மலர்விழியும், ஆந்திராவும், சத்தியாவும் திரும்பவில்லை.

-கிள்ளிவளவன்-

31.03.2000 அன்று இயக்கச்சியில் இடம்பெற்ற கரும்புலித் தாக்குதலில் வீரசாவடைந்த முன்று கரும்புலிகள்

<p>கரும்புலி
மேஜர். மலர்விழி
(பாலகிருஸ்ணன் சங்கீதா)
யாழ். மாவட்டம்</p> | <p>கரும்புலி
கப்டன். சத்தியா
(கிருஸ்ணமூர்த்தி முகுந்தினி)
யாழ். மாவட்டம்</p> | <p>கரும்புலி
மேஜர். ஆந்திரா/தாயகம்
(வினாயகமூர்த்தி சுதர்சினி)
யாழ். மாவட்டம்</p> |
|--|--|--|

எண்ணித் துயர் கரைக்க ஏங்கும் மாலைப் பொழுதல்
கரைவந்தேகும் அலைகளின் அடிப்பும்
சுழன்றடிக்கும் காற்றின் சீற்றமும்.
நின்றபடிக்கு சன்னதம் ஆடுகின்ற கரும்பனையின்
மீடுக்கும்
கரும்புலியாய் உறுத்தும்!
“என்னை நினைத்து யாரும்
கலங்கக் கூடாது
இன் இங்கே மலரும் சின்னப்
பூக்கள் வாடாது”

கிடைக்கப்பெற்ற மாவீரர்களின் பெயர் விபரம்

வீர வணக்கம்

06.06.00 அன்று மட்டக்களப்பு களவாஞ்சிக்குடி பொலிஸ் காவலரண் மீதான தாக்குதலின் போது ஒரு போராளி வீரச் சாவடைந்தார்.

கப்டன். கமலநேசன்
நவரத்தினம் தவராசா அம்பாறை

★
தொடரும் ஓயாத அலைகள்-3 மண்மீட்புச் சமரில் வீரச் சாவடைந்த மாவீரர்கள் விபரம்.

கப்டன். காந்தன்
தம்பிராசா சாம் கிளிநொச்சி

★
கப்டன். சீர்மாறன்
செல்லையா யோகீஸ்வரன் யாழ்ப்பாணம்

லெப்டினன்ட். அன்பரசன்
சந்திரசேகரம் ஈஸ்வரன் யாழ்ப்பாணம்.

★
கப்டன். தாடிபாலா
துரையப்பா சிறிதரன் கிளிநொச்சி

2ஆம்
லெப்டினன்ட். ஜெயமாலா
கீர்த்திராசா சசிகலா மட்டக்களப்பு

★
எல்லைப்படைவீரர் பெருமாள்
தியாகராசா தியாகு கிளிநொச்சி

★
லெப்டினன்ட். சீத்தன்
வேலுப்பிள்ளை சீலன் மன்னார்

★
லெப்டினன்ட். மன்னன்
தில்லைநாதன் ஜெயச்சந்திரன் யாழ்ப்பாணம்

★
வீரவேங்கை கிசோனியா
நடராசா இலங்கேஸ்வரி மட்டக்களப்பு

வீரவேங்கை கோவிந்தன்
வீரசிங்கம் சந்திரகுமார். திருமலை

★
வீரவேங்கை புலித்தமிழன்
கிருஸ்ணபிள்ளை பிரசன்னா யாழ்ப்பாணம்.

★
26.06.00 அன்று இடம்பெற்ற உகுண ஆயுத விநியோகக் கப்பல் மற்றும் டோறாப் பிரங்கிப் படகுகள் மீதான தாக்குதலில் 6 கடற் கரும் புலிகள் வீரச்சாவடைந்தனர்.

★
லெப்டினன்ட். கேனல் ஞானேஸ்வரன்

★
மேஜர். சூரன்

★
மேஜர். நல்லப்பன்

★
மேஜர் சந்தனா

★
கப்டன். இளமதி

★
கப்டன். பாமினி

தமிழீழத் தேசியக்கொடி

தமிழீழத் தேசியக்கொடியின் பயன்பாட்டு விதிமுறைகள் குறித்து, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் துறையால் வெளியிடப்பட்ட தேசியக்கொடி பயன்பாட்டு விதிக் கொலை என்ற சிறுகதையில் தெரிவிக்கப்பட்ட விடயங்களை, பகுதி பகுதியாக, இங்கு பிரகரிக்கின்றோம்.

கொடி வணக்க ஒழுங்கு முறை

*உள்வலங்களில் தேசியக்கொடியை எடுத்துச் செல்வதாயின் கொடியின் உயரத்தின் 4 பங்கு உயரமான கம்பத்தின் மேற்பகுதியில் கட்டி நெஞ்சுக்கு நேராகவோ அன்றி வலத்தோளிலோ ஏந்திச் செல்ல வேண்டும். தேசியக்கொடி ஏந்திச் செல்பவருக்கு முன்பாக வேறு எந்தக் கொடியை ஏந்துபவரும் முந்திச் செல்லக்கூடாது.

*கூட்ட மேடைகளில் பேச்சாளரின் தலைக்கு மேலாகப் பின்புறத் தட்டியில் தேசியக்கொடியைக் கட்டலாம்.

*தேசியக்கொடியில் எதுவும் எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடாது.

*தேசியக்கொடி கிறித்தோ, சிதைந்தோ போனால் அதைப் பழந்துணியாகப் பயன்படுத்தவோ, குப்பைத் தொட்டியில் விசுவோகூடாது.

*தேசியக்கொடியை வணிக விளம்பரத்திற்கோ, விரிப்பிற்கோ அன்றி வேறெந்த தேவைகளுக்கோ பயன்படுத்தக் கூடாது.

*குறிப்பிட்ட சில உயர் செயலகக் கட்டிடங்களில் மட்டும் தேசியக்கொடி கொடிக்கம்பத்தில் ஏற்றப்படலாம்.

*கூட்டங்களில் கொடிக்கம்பத்தில் ஏற்றப்படும் தேசியக்கொடி நாள்தோறும் கதிரவன் எழுந்ததற்குப் பின்னர் ஏற்றப்பட்டு, மறைவதற்கு முன்னர் இறக்கப்பட வேண்டும்.

ஆனையிறவுத் தளவீழ்ச்சி சிதைக்கப்பட்ட போரினவாதத் திமிர்

ஆங்கியெழுந்த புலிகள் ஓயாத அலைகள் -03 என ஆர்ப்பரித்தபோது அள்ளுண்டு போன ஆக்கிரமிப்புத் தளங்களின் அவலத்தின் பின்னால், புலிகளின் அடுத்த வரவுக்காக ஆனையிறவுக் களத்தில் காத்திருக்க எம் எதிரிகளுக்கு முன்னறிப்பு விடுக்கப்பட்டாயிற்று.

சவால்களை ஏற்று சமர்புரியக் கூடாதென்பது கெரில்லாக்களுக்கு போரியலில் ஒரு பொதுவிதி. சரித்திரத்தில் வெற்றிகள்தான் விதிகளைத் தீர்மானித்ததேயன்றி விதிகளே வெற்றிகளைத் தீர்மானித்ததல்ல. வெற்றிக்கு வீரமும், வீவேகமும் வித்துக்கள் இந்த வித்துக்களிலிருந்துதான் விதிகள் பிறக்கின்றன. தலைவர் பிரபாகரன் வழி நாடாத்தும் சவாலுக்கான சமரில் வீரத்தையும், விவேகத்தையும் முதலிட்டு புலிப்படை ஓர் புதிய விதிசெய்யப் புறப்பட்டது. அது ஆனையிறவை வீழ்த்தி உயர்த்தும் புலிக்கொடியில், எம் நிலமேறிவந்த பகைவர் தந்த அவலத்தின் பரிசாய் தம் உயிர் கொண்டு மீளாது

அந்தரிக்கவென அறைகூவிவிடும் சமராய் ஓயாத அலைகள்- 03 கட்டம் IV என எழுந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தின் தரைவழிப்பாதையை அடைத்து நிற்கும் தளங்களான தாழையடியும் ஆனையிறவும் எழுந்துநின்றன எம் வரவை மட்டும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. எம் பாய்ச்சலுக்கான புறப்படு தளங்களையே (வெற்றிலைக்கேணி, கட்டைக்காடு) மீள்பிடித்துவிடுவதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தன. நாங்களோ ஏவப்போகும் எதிரிப்படைகளை எப்படித் தடுப்பதென்று தயாராகிக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆர்ப்பரித்தெழும் ஓயாத அலைகளில் எதிரி தடுத்துத் தாக்குப்பிடிக்க முடியாதபடி எப்படிப் பேரலையெனப் புரள்வது என்பதற்கே எம்மை நாம் ஆயத்தம் செய்துகொண்டிருந்தோம். சவாலைச் சந்திப்பதே இரு தரப்பிற்கும் சந்தர்ப்பத்தின் நிர்ப்பந்தமாகியது.

நடக்கவிருக்கும் பெரும் சமரில் எவர் தளங்கள் எவரிடம் வீழ்ந்துவிடப்போகின்றது என்பதில் யாழ் நகரத்தின் அடுத்த கட்டத் தீர்மானம் தங்கியிருந்தது. இது எமக்கு மட்டும்ல்ல, எம் எதிரிகளுக்கும் தெரியும். யாழ் ஆக்கிரமிப்பால் அரசியல் ஆதாயம் பெற்றிருக்கும் அரசு, தீர்வு எனும் போர்வையில் போரையும், போர் எனும் போர்வையில் தமிழ்த்தேசிய இனப் படுகொலையையும் சர்வதேசத்திற்கான நியாயப்படுத்தல்களோடு இராணுவ பலத்தால் சாதித்துவிட எடுத்த முனைப்பை சாதாரணமாக இழந்துவிடத் துணியுமா? அல்லது மூன்று தசாப்தமாக போராட்டத்தை எதிர்த்தெழுந்த புயல்களைக் கடந்து, புகம்பங்களைக் கடந்து முன்னேறிய இத்தேசத்தின் புதல்வர்கள், ஆக்கிரமிப்பின் பலத்தை ஏற்று அவர்களை எம் தேசத்தை விலைபேச விட்டுவிடத்தான் தயாரா? சவாலுக்கான சமராயிற்று ஓயாத அலைகள்- 03 கட்டம் IV.

மார்ச் 26ஆம் திகதி பிற்பகற்பொழுது, ஓயாத அலைகள் கட்டம் மூன்றில் மீட்டெடுத்த கட்டைக்காடு, வெற்றிலைக்கேணி, ஆழியவளைக் கடற்கரை ஓரமெங்கும் போராளிகள் தங்கள், தங்கள் ஒன்றுகூடும் இடங்களில் ஒன்றுகூடியிருந்தனர். வெவ்வேறு சமர்முனைக்காவும், சமர்முனையில் வெவ்வேறு கடமைகளிற்காகவும் பிரிந்து செல்லப்போகும் போராளிகளுக்கு விடைகொடுப்பதும் விடைபெறுவதுமாக ஆரவாரித்திருந்தனர். பெருங்கடலில் அடித்துக் கொண்டிருந்த அலைகளின் இரைச்சல் காதில் விழுந்து கொண்டிருந்தது. அணிகள் தத்தமது கடமைகளிற்காக தமது கட்டளைத் தளபதிகளுடன் பிரிந்தன.

பிற்பகற்பொழுதில் சரித்திரப் பதிவாகப்போகும் தரையிறக்கத்திற்கான படைத் தொகுதிகள் கடற்கரையில் அணிதிரண்டன. தரையிறக்கும் மகத்தான பணியை முடிக்கப் போகும் கடற்புலிகள் படகுகளோடு கடலிறங்கினர். "தமிழ் வீரம் கடற்புலிகளின் கையிருப்பாகும்" என்ற சத்திய வரிகளுக்கு இந்த வீரச்சமர் சாட்சிபகரும். தரையிறக்கும் படகுத் தொகுதிகள், கடற்படையைத் தடுத்து நிறுத்தும் தாக்குதல் படகுத் தொகுதிகளென தத்தமது அணித்தலைவர்களுடன் கடற்புலிகள் தமது கட்டளைத் தளபதி கேணல் சூசையிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு கடலிறங்கினர்.

தரையிறங்கும் அணிகள் உறுதிப் பிரமாணம் எடுத்து புறப்படத் தயாரானபோது, அசாத்திய சாதனை புரியப்போகும் அப்போராளிகளுடன் அச்சமர்முனைக் கட்டளைத் தளபதி பால்ராஜ் கூறிய இறுதி வார்த்தைகள் "எதிரி ஆக்கிரமித்து நிற்கின்ற எங்களுடைய யாழ் மண்ணில் மீண்டும் நாங்கள் காலடி வைக்கப்போகிறோம். நாங்கள் வெல்லப்பட முடியாதவர்கள் என்பதை எதிரிக்குச் சொல்லி வைக்கப் போகிறோம் புலிகள் யாரென்பதை எதிரிக்கு காட்டப்

போகிறோம். இனி யாழ் மண்ணை மீட்டெடுப்போம். புறப்படுங்கள்" இந்த தீர்க்கமான வார்த்தைகளின் முடிவோடு நெஞ்சில் புலிகளின் தாகம் நிறைய போராளிகள் படகேறினர்.

நேரம் 6.40 வானம் இருண்டு கொண்டிருந்தது. விரிந்த கடலின் மேலே வானத்தில் முகில்களின் களங்கமின்றி, பூத்துக் கிடந்த நட்சத்திரங்கள் கம்பீரமாய்ப் பிரகாசித்தன. மூத்த தளபதி கேணல் பால்ராஜ்யும் சோதியா, மாலதி படையணிகளின் சிறப்புத் தளபதிகளான லெப்.கேணல் தூர்க்கா, லெப்.கேணல் விதுஷா ஆகியோரும் சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புத் தளபதி லெப் கேணல் ராஜனும் படகேறிய போராளிகளுடன் கரையிலிருந்த போராளிகள், தளபதிகளுக்கு கையசைத்து விடைபெற்றனர். கடலலைகளைக் கிழித்துக் கொண்டு கடற்படைக்கு சவால் விடுக்கும் கடற்புலிகளின் தாக்குதல் படகுத் தொகுதிகள் உயரக் கடலேறின. மீண்டும் யாழ் மண் ஏரும் புலியணிகளைச் சமந்த முத்தர் படகுத் தொகுதி அதன் பின்னால் நகரத்தொடங்கிற்று.

சமரின் முத்தர் சண்டையை எதிர்கொள்ளப்போகும் சண்டைப்படகுகள் சென்றுவிட்டன. தரையிறக்கும் படகுகள் நகர்கின்றன. தாழையடித் தளத்தை தமதாக்கப்போகும் புலிகள் சேனை தளத்தின் அருகே ஒன்றுகூடிவிட்டது. பீரங்கிப் படையணிகள் தயார் நிலையில், விமான எதிர்ப்புப் படையணிகள் தயார்நிலையில், மருத்துவப்பிரிவு ஆயத்தமாயிற்று, வாகனப்பிரிவு ஆயத்தம், தொலைத்தொடர்புக் கருவிகள் பிசகின்றி இருந்தன. அனைத்தும் சமரைச் சந்திக்க எந்த நிமிடத்திலும் தயார் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்ட நடவடிக்கை ஒருங்கிணைப்புக் கட்டளைத் தளபதி கேணல் பாணு, நேரடியாக சமரை வழிநடத்த தன் தளம் வந்துவிட்ட தலைவருக்கு செய்தி அனுப்பினார்.

தாழையடித் தளத்தில் எதிரியின் ராடார் கருவிகள் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. கடலில் 7 கி.மீ நேரடிச் சூட்டை வழங்கவல்ல டாங்கிகள் அங்கு நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. எதிரியின் விநியோகக் கப்பல் தொடரணி இன்று செல்லவேண்டியிருந்ததால் வழமையைவிட கூடுதலான டோறாப் படகுகள் கண்காணிப்பில் ஈடுபட்டிருந்தன. அவையும் ராடார் கருவிகளைத் தாங்கியிருந்தன. இத்தகைய பலங்கொண்ட இருபக்க எதிர்ப்பை முறியடித்து ஆயிரக்கணக்கிலான எமது போராளிகளை தரையிறக்கும் மாபொறுப்பு கடற்புலிகளின் கையிலிருந்தது.

எதிரியின் உயர் கட்டளைப் பீடத்தைப் பொறுத்தவரை இவ்வாறான ஒரு தரையிறக்கம் புலிகளின் பலத்திற்கு சாத்தியமில்லையென்றே திடமாக நம்பியிருந்தான். அவ்வாறு புலிகள் முயற்சித்தாலும், புலிகளின் அணிகள் தமது தாக்குதல் முற்றுகைக்குள் அகப்பட்டுக் கொள்ளும் என்பதே அவர்களது பொதுவான கணிப்பாக இருந்தது. ஏனெனில் ஒரு இராணுவ வலயத்திற்குள் தாக்குதல் அணிகளுக்கான விநியோக மார்க்கங்களுக்கு வாய்ப்பில்லை என்பதே அதன் அடிப்படைப் பலவீனமாகும். ஆனால், எதிரி நினைப்பதைச் செய்வது போரின் உத்தியல்லவே.

கேணல் பால்ராஜ்

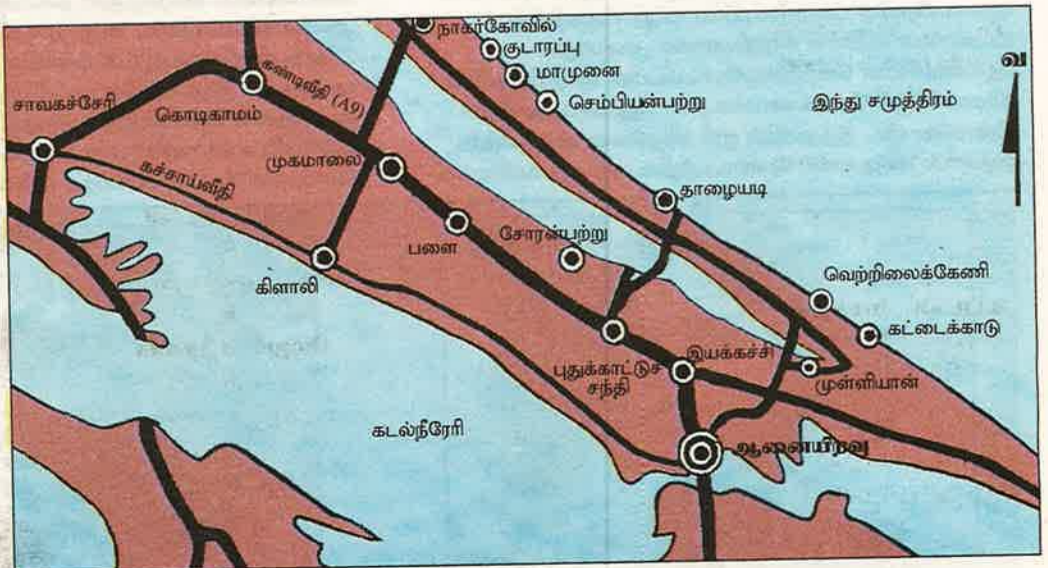
கேணல் பாணு

கேணல் சூசை

கேணல் தீபன்

தலைவர் சொல்லுவதுபோல் "எந்தவொரு பலத்திலும் ஏதாவதொரு பலவீனம் இருக்கவே செய்யும். அதைச் சரியாகக் கண்டறிந்து திட்டமிட்டுத் தாக்குவதில் தான் வெற்றியின் ரகசியம் தங்கியிருக்கிறது" கடலில் முன்னேறிய தரையிறங்கும் படகுகளுக்கு இரு மணித்தியாலம் அமைதியான நகர்வில் கழிந்தது. இரவு 8.45ற்கு எமது நகர்வைக் கண்டுவிட்ட எதிரி கடலில் சண்டையைத் தொடக்கினான். இம்முறை ஓயாத அலைச்சமர் அலைகளின் நடுவே தொடங்கிற்று.

கடலைக் கிழித்து படகுகள் சுழன்றன. வானத்தில் தீக்கோளங்கள் பறந்தன. கடற்புலிகளின் ஆண், பெண் போராளிகள் உள்ளடங்கிய தாக்குதல் படகுத் தொகுதிகள் எதிரி டோறாக்களை முன்னேறவிடாது விழுகம் அமைத்து வீர்போர் புரிந்தன. எதிரியின் 16 டோறா பிரங்கிப் படகுகள் சூழ்ந்துகொண்டு தாக்குதலில் ஈடுபட்டன. உயர்க்கடலில் எதிரியின் கட்டளைக் கப்பல் இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. கடல், வேட்டுச் சத்தங்களால் அதிர்ந்துகொண்டிருந்தது. பரந்துவிரிந்த கடற்பரப்பில் எமது தற்காப்பு விழுகத்தை உடைத்து முன்னேறி எதிரிப் படகுகளின் போர்வியுகமும், எதிரியின் போர்வியுகத்தைப் புரிந்துகொண்டு தாக்குதல் முறியடிப்பில் ஈடுபடும் எமது போர் வியுகமுமேன மாறிமாறி இரு தேசத்தின் கடற்படைகள் ஒரு பெரும் சமரில் மோதிக்கொண்டன. தளபதி கேணல் சூசை கடற்சமரை வழிநடத்தினார். தரையிறங்கு படகுகள் தாழையடித் தளத்தை சமாளித்தவாறு எமது தாக்குதல் படகுகள் வகுத்த பாதுகாப்பு விழுகத்தின் உள்ளே முன்னேறிக்கொண்டிருந்தன. இரவு 9.45ற்கு முதற் படகுத்தொகுதி குடார்புவில் வெற்றிகரமாகத் தரையிறங்கியது, தளபதி கேணல் பால்ராஜ்வுடன்.

இப்பெரும் சமரின் முலோபாய நகர்வு இத்தரையிறக்கல் நடவடிக்கைதான். தரையிறங்கும் படைத்தொகுதிகள் கண்டிவீதி வரை முன்னேறி நிலையெடுத்துக்கொள்ளும். தேவையேற்படின் கிளாலிவரை அது மேலும் முன்னேறி நிலையெடுக்கும். இதன் வெற்றிகரமான செயற்பாட்டின் மூலம் எதிரிக்கு நாம் தம்மைச் சூழ்ந்துகொள்வதைப் புரிய வைப்பதுடன், எதிரியின் விநியோகத்திற்கு உறுதியான ஒரு நெருக்கடியை உருவாக்குவதே இச்சமர்முனையின் நோக்கமாகும்.

எமது இச்சமர்முனையின் பணி வெற்றிகரமாக முடியும்போது, எதிரி ஆணையிறவில் நிலைகொள்வது சாத்தியமில்லையென்பதைப் புரிந்துகொள்வான். எனவே, தனது பலம் முழுவதையும் திரட்டி தரையிறங்கிய இப்படைத் தொகுதியை தகர்த்தழிப்பதிலேயே ஆணையிறவின் தக்கவைப்பை அவனால் சாத்தியமாக்க முடியும், யாழ்ப்பாண ஆக்கிரமிப்பை தக்கவைக்க முடியும். இதை நிறைவேற்றாமல் எதிரியால் ஆணையிறவையோ, யாழ்ப்பாணத்தையோ, அதன்மீது கட்டப்பட்ட அரசியலையோ தக்கவைக்க முடியாது. அதேபோல, எதிரி செலுத்தப்போகும் மிகப் பயங்கரமான பலப் பிரயோகத்தை தரையிறங்கிய எமது படைத்தொகுதிகள் முறியடிக்காமல் ஆணையிறவின் வெற்றியையோ யாழ்ப்பாணத்தின் மீட்பையோ எம்மால் சாத்தியமாக்க முடியாது. ஆக்கிரமிப்பின் வெற்றியையோ, மீட்பின் வெற்றியையோ தீர்மானிக்கும் போர்க்களமாக தரையிறங்கிய அணிகள் நிலைகொண்ட இத்தாவில் பூமி மாறவேண்டியதாயிற்று. இதனால் விடுதலைப் போராட்டத்தில் வரலாறு கண்டிராத

யுத்தம் பின்னர் அங்கு நடந்தேறியது.

அடிவானில் சூரியன் எழுந்தபோது தரையிறங்கும் படகுத் தொகுதிகள் தமது பணியை முடித்தன. கடற்புலிகள் தமது போராற்றலைப் புரியவைத்து மகத்தான அந்த தரையிறக்கத்தை வெற்றிகரமாக செய்துமுடித்தனர். எதிரியின் கட்டளைப் பீடம் நிகழ்வதை அறியாது நிலைநொடியியது. குடார்புவில் தரையிறங்கிய அணிகள் எதிரியின் மினிமுகாமைத் தாக்கியழித்தன. இருபது இராணுவச் சடலங்களைக் கைப்பற்றி மினிமுகாமைத் தகர்த்தழித்ததோடு, புலியணிகள் யாழ் மண்ணில் ஏறி நடந்தவாறு கண்டிவீதிக்கு முன்னேறின. தரையிறக்கத்தின் முதல் வித்தாகிய மாவீரர்கள் வரலாற்றில் பெருமைமிக்க சாட்சியமாய் அவ்விடத்தில் விதைக்கப்பட்டனர்.

விடிந்தபோது குடார்புவில் இருந்து கண்டிவீதி வரையான ஒரு நீள் பிரதேசம் எம்மால் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டது. அன்றைய விடியல் பொழுதில் எமது வரவை எதிர்பாராமல் திடீரெனக்கண்டு ஐயப்பட்ட மக்கள், பின் பெண்போராளிகளைக் கண்டு புலிகளென ஊர்ஜிதம் செய்த பூரிப்பில் கட்டியணைத்து முத்தமிட்ட அந்த அலாதிமான உணர்வு அந்தப் போராளிகளால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளக்கூடியது. போராளிகள் மக்களிடம் சண்டை நடக்கப்போவதாகக் கூறி இங்கிருந்து வெளியேறுமாறு வேண்டிக்கொண்டபோது தம்மிடமிருந்த உணவுகளைக் கொண்டு வந்தும், அவசர அவசரமாக உணவு தயாரித்து கொண்டுபோய்து பரிமாறியபோது ஐந்து வருடத்தின்பின் மெய்சிலிர்த்துப் போனது போராளிகள் மட்டுமல்ல எங்கள் பூமியும்தான். அந்த உணவுகள் எம் போராளிகளுக்குப் போதுமானதா என்பதல்ல முக்கியம்; எம் உணர்வுகளுக்கு உயிர் உள்ளவரை போதுமானது. பெற்றுக்கொண்டதும் கொடுத்துக்கொண்டதுமான அந்த உணர்வுகள் மறக்கமுடியாத ஆழப்பதிவுகள் எமக்கு.

இந்த முலோபாய நகர்வின் வெற்றி என்பது அதற்கேற்படுத்தப்போகும் விநியோகப் பாதையில் தங்கியிருந்தது. தரையிறங்கிய படைத்தொகுதிகளின் உறுதியான நிலையெடுப்பிற்கு அவற்றுக்கான தரைவழி விநியோகத்தை ஏற்படுத்துவதே அவசியம். தாழையடி, செம்பியன்பற்று இராணுவத் தளத்தை ஒருசில நாட்களில் தகர்த்தழித்து, வெற்றிகொண்டு தரையிறங்கிய படைத்தொகுதிகளுக்கு தரைவழி விநியோகப் பாதையை ஏற்படுத்தாதுவிடின், எதிரி எப்படி புலிகளுக்கு இப்படியான ஒரு தரையிறக்கல் நகர்வு சாத்தியமில்லையென எண்ணினானோ, புலிகள் அப்படி முயற்சித்தால் எப்படி அது முடியுமென நம்பினானோ அது நடந்துவிடும் அபாயம் இருந்தது. கேள்விக்கிடமற்ற உறுதியான, உடனடியான வெற்றியை ஈட்ட வேண்டிய சமர்முனையாக தளபதி கேணல் தீபன் வழிநடத்தும் தாழையடி, செம்பியன்பற்று முனை இருந்தது.

இவ்வீடு சமர்முனைகளின் வெற்றிகரமான இயக்கம், யாழ் குடாநாட்டிற்கு எதிரி அமைத்த புலியியல் ரீதியான போர்வியுகத்தைப் பொடிப்பொடியாக சிதறடிக்கும். ஆணையிறவத்தளம் ஆணிவேரை இழக்கும். எதிரியின் விழுகத்தின் முதலுடைப்பே முடிவிற்கான ஆரம்பமாக அமைவதாக ஓயாத அலைகள் - 03 வடபோர்முனை கட்டம் - IVஇன் திட்டம் தலைவரால் தீட்டப்பட்டிருந்தது. இத்தகைய மிக நுட்பமான திட்டமிடலின் நிறைவேற்றல் அபாயத்தின் மையத்தில் நின்று, சவால்களை எதிர்கொண்டு சாதிக்கவேண்டியிருந்ததால் இத்தாக்குதலுக்கான பயிற்சி நடவடிக்கைகளைக்கூட தலைவர் நேரடியாக போராளிகளுடன் நின்று கண்காணித்து வந்தார்.

தரையிறங்கிய அணிகள் திட்டத்தின்படி கண்டி வீதிவரை முன்னேறி நிலையெடுத்துக் கொண்டதும், தாழையடித்தளம் மீதான தாக்குதல் 27ஆம் திகதி காலை தொடங்கிற்று. லெப்.கேணல் விநோத்தின் தலைமையில் ஆண், பெண் அணிகளைக்கொண்ட கடற்புலிகளின் படைத்தொகுதி 27ஆம் திகதி காலை 6.00 மணிக்கு எதிரித் தளம்மீது பாய்ந்தது. இத்தளத்தின் முக்கியத்துவம் கருதியும், எமது தாக்குதலை எதிர்பார்த்தும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த எதிரியின் முன்னணிப் படைப் பிரிவான 53வது டிவிசனின் கொமாண்டோக்கள், பாய்த்த புலியணிகளை

எதிர்கொண்டனர்.

சண்டை மிகவும் உக்கிரமானதாக இருந்தது. சிறப்புப் பயிற்சிபெற்ற இருதேசங்களின் அணிகளுக்கிடையேயான போர் அது. மிகப் பலப்படுத்தப்பட்ட அரண்களையும், பின்னணியில் பலமான கட்டிடத் தொகுதிகளையும் கொண்டிருந்த எதிரியால் எமது தாக்குதலை ஓரளவு தாக்குப்பிடிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஆனால், எதிரிக் குகையில் ஊடறுத்து நிலையெடுத்திருக்கும் எமது அணிகளுக்கான தரைவழித் தொடர்பை அடைத்துநிற்கும் இத்தளத்தை அழிக்கவேண்டிய பொறுப்பை உணர்ந்த போராளிகள், அந்த கடுமையான போரரங்கில் சண்டையிட்டார்கள். அன்றைய சண்டையில் 1200 மீ. தூரத்தை மீட்டெடுத்த எமது அணிகள் அன்றைய நாளில் 400 மீ. ஐ மீண்டும் இழக்கவேண்டியளவிற்கு சண்டை உக்கிரம் பெற்றது. எதிரியின் முறியடிப்பு முயற்சி தீவிரம்பெற்றிருந்ததால் மீட்ட பிரதேசத்தை தக்கவைத்தபடி சண்டையை நிறுத்திய தளபதி கேணல் தீபன் அடுத்தகட்ட சண்டைக்கான மீளொழுங்குபடுத்தலில் மறுநாள் தாக்குதல் அணிகளை ஈடுபடுத்தினார். அன்று நிலைமையை அறிவதற்காக தொடர்பு கொண்ட தளபதி கேணல் பால்ராஜ் அவர்களிடம் "நாளைக்கு விடிய பாதை திறப்பை முடிச்சு உங்களுக்கு விநியோகம் அனுப்பிவைப்போம்" என்று உறுதியுடன் கூறிய தளபதி தீபன் மறுநாள் 29ஆம் திகதி அதிகாலை 3.00 மணிக்கு எதிரியின் போர்வலுவை உணர்ந்து கொண்டு புதிய தாக்குதல் உத்திகளோடும், தீர்க்கமானமுடிவோடும் இருமுனைகளுடாக படைத்தொகுதிகளை முன்னேறக் கட்டளையிட்டார்.

ஒவ்வொரு காவலரணின் வெற்றிக்கும், தோல்விக்கும் போரிடுபவரின் வீரமே விடையளிப்பதாய் இருந்தது. கடற்புலிகளின் படைத்தொகுதி அந்த கடந்தளத்தை மீட்பதற்காக நிதானமாக முன்னேறி எதிரிகளைப் பின்தள்ளிச் சென்றது. இதேவேளை மேலதிக அணியாக தளத்தின் மறுபுறமாக லெப். கேணல் சேகரின் தலைமையில் லெப்.கேணல் அறிவின் புலனாய்வுத்துறை தாக்குதலணி உள்ளிட்ட ஒரு படைத்தொகுதி மருதங்கேணியை நோக்கி முன்னேறி எதிரி தனது முழுமையான தோல்வியை அந்த தளத்தில் அடைந்தான். எஞ்சிய எதிரிகளை மருதங்கேணிப் பாலங்கடந்து ஓடச்செய்து அவமானத்தை புலிவீரம் பகைக்குப் பரிசளித்தது.

எதிரி வீரர்கள் தமது இயலாமையின் முடிவை நெருங்கியபோது மக்களையே கேடயமாக்கத் துணிந்தார்கள். தளத்திலிருந்து மீட்கப்பட்ட மக்களுள் குடும்பஸ்தர் ஒருவர் கூறினார். "சண்டை தொடங்கியதே நான் வளையெடுக்க கேட்டோம் அவர்கள் தடுத்தார்கள். நாங்கள் மன்றாடியபோதும் அவர்கள் மனமிரங்கவில்லை. இறுதியில் எம்மை வைத்தியசாலைக்கு முன்பாக போயிருக்குமாறு பணித்தார்கள். குழந்தைகளுடன் நாம் அங்குபோயிருந்தோம். சற்று நேரத்தில் அப்பகுதியால் தப்பியோடிய இராணுவத்தினர் மருதங்கேணிப் பாலத்தைக் கடந்திருக்கக்கூடிய நேரத்தின் பின்னர் எங்களை இருத்திய இடத்திற்கு குறிதவறாது செல்களை ஏவினார்கள். குழந்தைகளும் நாங்களும் கதறக் கதற செல்கள் எமக்குள் வீழ்ந்தன. பலர் காயமடையச் சிலர் செத்துப் போனார்கள்" என்று கூறிய அவர் ஆத்திரம் மேலிட "நீங்கள் அந்த மருதங்கேணிப் பாலத்தை உடைச்சு அவர்கள் முழுப்பேரையும் உள்ளூக்கவைச்சே முடிச்சிருக்க வேணும்" என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டார்.

கட்டைக்காடு தொடக்கம் தாழையடி வரையிலான ஒரு நீண்ட நிலப்பரப்பில், கடல் சார்ந்துவாழ்ந்த மக்களினது வாழ்வில் துயரத்தை சுமத்தியிருந்த எதிரிகளின் வாழ்வு செழிப்பானதாக இருந்திருக்கலாம், கடலின் வளத்தை கடினமான உடலின் உழைப்பால் பெற்று, உயர்ந்த பண்பாட்டு வாழ்வை கட்டினவர்த்த மக்கள் இடம்பெயர்ந்து எதிரிகளாக கொண்டர் ஸ்தாபனங்கள் கொடுக்கும் கூரை விரிப்பில் வாழ்ந்த வரலாற்றுத் துயரம் பயங்கரமானது. சொந்த நிலத்தில் தமது குடும்பத்தின் செழிப்பான வாழ்வைத் தெரியாது வெள்ளை விரிப்பு கொட்டகைகளின் கீழ் பிறந்து வளர்ந்த குழந்தைகளின் துயரம் பட்டுணர்ந்தவர்களால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளக் கூடியது. துயரங்களை எமக்குப் பரிசளித்த அந்தப் பகைவர்களை வென்று எம் நிலம் மீட்டதில் போராளிகளின் பெருமிதம் பெரியது; எல்லையற்றது. அந்த மக்களின் வாழ்விற்கான ஆதாரத்தை மீட்டுக்கொடுத்ததன் மகிழ்வு இழப்பின் துயரத்தைவிட வலிமைமிக்கது.

யாழ் நகரின் நுழைவாயிற் கோட்டை ஒன்றை தகர்த்தழித்து தரையிறங்கிய எமது

லெப். கேணல் விதுவார்

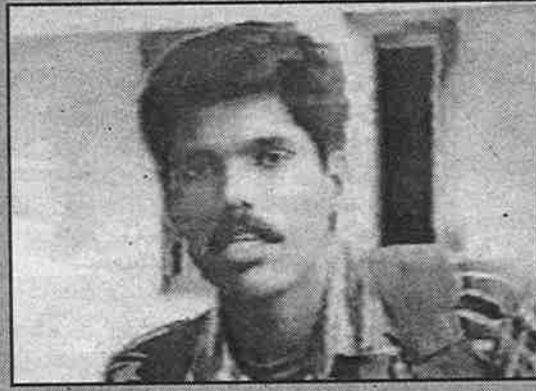
லெப். கேணல் அக்பர்

லெப். கேணல் அரிவு

லெப். கேணல் பகீரதன்

லெப். கேணல் சேகர்

லெப். கேணல் துர்க்கா

படைத்தொகுதிகளுக்கான விநியோகப் பாதையில் லெப். கேணல் விதுஷாவின் படைத்தொகுதியுடன் இணைந்துகொண்டன முன்னேறிய கடற்புலிகளின் அணிகள். அப்போது நேரம் காலை 8.30.

இத்தளத்தின் வீழ்ச்சியோடு ஆனையிறவு இயக்கச்சித்தள இராணுவம் மூன்று திசைகளால் தான் சூழப்பட்டுவிட்டதை உணர்ந்தது. மறுதிசை கிளாவி கடல் நீரேரியைக்கொண்டது. இப்போது, கிளாலியை அண்டிய சிக்கலானதும், உறுதியற்றதும், எமது அச்சுறுத்தலுக்குள்ளானதுமான ஒரு வீதியையே நம்பிக்கையற்ற நிலையில் இராணுவம் பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தது.

27ஆம் திகதி பகல், தரையிறங்கிய எமது படைத்தொகுதியின் மீது எதிரி தொடுத்த தாக்குதலை மிகச் சலபமாக எமது அணிகள் முறியடித்தபோது எதிரி கண்டிவீதியில் நிலை கொண்டிருக்கும் எமது படைத்தொகுதிகளின் பலத்தை ஓரளவு உணர்ந்துகொண்டிருக்க வேண்டும். சமர் தொடங்கிய அன்றைய இரவே பனைப் பகுதியில் நிலைகொள்ள வைக்கப்பட்டிருந்த எதிரியின் ஆட்டிலுறித் தளங்கள் எமது கரும்புலிகள் அணியால் தகர்த்தழிக்கப்பட்டது.

இத்தகைய எமது தாக்குதலை எதிரி பலமுறை சந்தித்ததால் மிகப் பலமாகவும், விழிப்பாகவும் ஆட்டிலுறிக்கொண்ட உயர் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தான். ஆனால், தம் உயிரைக் கொண்டு எதையும் உடைக்கத்துணிந்த கரும்புலிகளின் முன்னால் எதிரியின் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் ஒரு பொருட்டாக இருக்கமுடியாதே!

மக்கள் வாழ்ந்த பிரதேசத்தில் நிலைகொள்ள வைக்கப்பட்ட ஆட்டிலுறித் தளத்தை அகற்றுமாறு கோரி யாழ் மக்கள் ஊர்வலம் நடாத்தினர், ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். அதற்கெல்லாம் அசைந்துகொடுப்பதா ஆக்கிரமிப்புத்தளத்தின் பண்பு. அதை இப்போது துடைத்தழித்து அகற்றினர் இத்தேசத்தின் புதல்வர்கள்-கரும்புலிகள். இதற்காய் மேஜர் சுதாஜினி, மேஜர் தனுசன்/மாருதியன் ஆகிய இரு கரும்புலி வீரர்கள் தமது உயிர்களை அர்ப்பணித்தனர்.

இந்த ஆட்டிலுறித் தளங்களின் தகர்ப்பால் எமது தாக்குதலை முறியடிப்பதற்கான எதிரியின் முயற்சி பலவீனமடைந்தது. எம்மீதான முறியடிப்புத் தாக்குதலுக்குப் போதுமான சூட்டாதரவை அவர்கள் பெறமுடியாது சிக்கலுக்குள்ளாகினர்.

எதிரியின் கட்டளைப்பட்டம் நிலைமையின் இறுக்கத்தையும், எமது தாக்குதலின் நோக்கத்தையும், தரையிறங்கிய படைத்தொகுதிகளின் பலத்தையும் மதிப்பீடு செய்துகொண்டது. உடனடியாக தரையிறங்கிய எமது படைத்தொகுதிகள் மீது தாக்குதலை நடாத்தி, கண்டிவீதியைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்து, தரையிறங்கிய எமது படைத்தொகுதிகளை முறியடிப்பதே தனக்கு இருக்கும் ஒரே வழியென்பதை எதிரி புரிந்துகொண்டான். இதன் பின்தான் எமது வரலாறு காணாத ரணகளம் இத்தாவில் கண்டிவீதியில் நிகழ்ந்தது.

30ஆம் திகதி காலை 6.30 மணிக்கு எதிரி டாங்கிகள் சகிதம் பெருமெடுப்பில் முன்னேறினான். 15,000 இராணுவத்தினரின் உயிரிழப்பு மட்டுமல்ல யாழ்ப்பாண ஆக்கிரமிப்பிற்கே அவசியமாயிருந்த கண்டிவீதியின் ஒரு குறித்த பிரதேசத்தினுள் மிகக் கடுமையான போர் நிகழ்ந்தது. எமது போர்வியூகத்தை உடைப்பதற்கு எதிரி பிரமாண்டமான பலத்தை எம்மீது செலுத்தினான்; இருநாட்களில் மட்டுமே ஆயுத்தப்படுத்தப்பட்ட நிலைகளிலிருந்து எமது போராளிகள் போரிட வேண்டியிருந்தது. சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப் படையணி எதிர்கொண்ட இச்சண்டைக்கு அதன் சிறப்புத் தளபதி லெப். கேணல் ராஜன் தலைமை தாங்கி மூத்த தளபதியான கேணல் பால்ராஜ் இதனை வழிநடாத்தினார். எமது போர் வியூகத்தை எதிரி உடைப்பதும் மீள அதை முறியடிப்பதும் அந்தக் கடுஞ்சமர் தொடர்ந்தது. இரவு 7.00 மணிவரை உக்கிரமாக நீண்ட சமரில் ஒரே காவலரண்கள் பலதடவை மாறிமாறி இருவர் கைகளிலும் வீழ்ந்தன. இழக்கத் தயாரில்லாத புலிகளும், விடத்தயாரில்லாத இராணுவமும் மோதிக்கொண்ட சமரின் இறுதியில் புலிவீரத்தின் சான்றாய் அன்றைய களத்தில் இராணுவம் புறமுதுகிட்டது. ஆனால், அதற்கான அர்ப்பணிப்பும், உறுதியும் நிறைந்த போராளிகளின் செயல்வீரம் மகத்தானது.

அன்று நடந்த சண்டையில் ஒவ்வொரு போராளியினது உணர்வும் சொல்லிப் புரியவைக்கக் கூடியதல்ல. அங்கு

நடந்த சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றுமே மெய்சிலிர்த்தவைக்கும் சரித்திரப் பதிவுகள். அவற்றைப் பட்டியலிடுவது நோக்கமல்ல, ஆயினும் புரிந்து கொள்வதற்காக ஒரு சம்பவம். அன்றைய நாளில், ஒருதடவை இழந்துவிட்ட இலகு இயந்திரத் துப்பாக்கி வீரனின் காவலரணை நாம் திருப்பி மீட்க அணிகள் கடுமையாகச் சண்டையிட்டன. நீண்ட முயற்சியின் பின் அவ்வரண் மீட்கப்பட்டபோது அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த 2000 ரவைகளும் சுட்டுத் தீர்ந்துபோயிருந்தது, தன் உயிரின் இறுதி மணித்துளிவரை அவன் போராடினான், இறுதியில் வென்றான். அவனது நிலைக்கு முன்னால் 60 எதிரியுட்கள் வீழ்ந்து பரவிக்கிடந்தன. நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் காயமடைந்திருக்கக்கூடும். அந்த ஆற்றல் மிக்க போராளி மீண்டுவந்தபோது எதிரியின் தோல்விக்கான காரணம் விளங்கிற்று. ஒரு காவலரணுக்காக எதிரி எடுத்த முயற்சியும் கொடுத்த இழப்பும் சண்டையின் உக்கிரத்தை விளங்கவைக்கும். இதை எப்படியான வீரத்தால் வெட்டிச் சாய்க்க வேண்டியிருந்தது என்பதற்கு சான்றாய் இப்படியான சாதனைச் சம்பவங்கள் சண்டையில் நடந்துகொண்டிருந்தன. சண்டையின் முடிவில் 250 இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்ட 700 வரையான இராணுவத்தினர் காயமடைய ஏறத்தாழ களத்தில் ஆயிரம்பேரை இழந்த எதிரி அன்றைய நீண்டசண்டையில் தோல்வியைச் சந்தித்தான்.

இச்சமரின் முதற்கட்ட திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, எதிரி சந்தித்த பேரிழப்பும், மீளொழுங்குபடுத்தலில் அவனுக்கு இருக்கக்கூடிய இடையூறுகளையும் கருத்திற்கொண்டதுடன், கண்டிவீதியில் அவன் தனது பலத்தைச் செலுத்தமுன் ஆனையிறவின் பக்கவாட்டாக முகாவிடப் பகுதி முன்னணிக் காவலரண்களைத் தகர்த்து, ஆனையிறவையும் இயக்கச்சியையும் திளந்து தாக்குதலில் ஈடுபடுவதற்கான சண்டை 01ஆம் திகதி அதிகாலை 1.30ற்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இச்சண்டையில் எதிர்பார்த்ததைவிடவும் எதிரியின் எதிர்ப்பு செறிவானதாகவும் உறுதிமிக்கதாகவும் இருந்தது. தாமையடித் தளத்திலிருந்து பின்வாங்கிய துருப்பினரும் இங்கு சேர்ந்துகொண்டதால், செறிவாக்கப்பட்டு எமது தாக்குதலை எதிர்பார்த்திருந்த எதிரி கடுமையான எதிர்ப்பைக் காட்டினான். காவலரண்களைத் தகர்த்தழித்தபோதும் மேற்கொண்டு எம்மால் முன்னேற முடியாமல் போனது. அன்றைய சண்டையில் லெப். கேணல் பரிபாலினி உட்பட 53 போராளிகள் தமது உயிரைத் தியாகம் செய்தனர். எதிரிக்கு இழப்பைக் கொடுக்க முடிந்தாலும் எமது இலக்கை இதில் அடையமுடியவில்லை. ஆனால், இந்நடவடிக்கையே பின்னர் ஆனையிறவுத் தளத்தை குறைந்த ஆளணி இழப்போடு வெற்றி கொள்வதற்கு வழிவகுத்தது எனலாம்.

இத்தாக்குதல் முயற்சியின் பின் படைகளை மீளொழுங்குபடுத்தி மாற்றுத் திட்டத்தோடு மீண்டும் ஒரு தந்திரோபாய நகர்வைச் செய்வதற்கு, களத்தில் எமக்கு குறுகியகால அவகாசம் அவசியப்பட்டது. ஆனால் இந்தக் காலஅவகாசமே எதிரிக்கு கண்டிவீதியில் நிலைகொண்டிருக்கும் எமது படைகளை முறியடிப்பதற்கான சந்தர்ப்பமாக எதிரி பயன்படுத்திக்கொண்டான். எதிரியின் முழுப்பார்வையும் கண்டிவீதியில் நிலைகொண்டிருக்கும் எமது அணிகள் மீது திரும்பியது.

02ஆம் திகதி 'வெலிகதற' என்ற பெரும் இராணுவ நடவடிக்கையை எதிரி கண்டிவீதியில் நிலைகொண்ட எமது படைத்தொகுதிகள் மீது தொடுத்தான். இருநாட்களின் முன் 31ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து டாங்கிகளோடு கண்டிவீதியில் தாக்குதலில் ஈடுபட்ட எதிரிகளை எதிர்கொண்ட சோதியா படையணிப் போராளிகள் வெற்றிகரமாக அதை முறியடித்திருந்தனர். அதன் தோல்வி, மிகப் பெருமளவிலான கவசப்படையின் பலத்துடன் நான்காம் முறையான முயற்சியை முழுமைப்படுத்தப்பட்டதும், தீர்க்கமான வெற்றியை அடையக்கூடியதுமான ஒரு தந்திரோபாயமான முயற்சியாக அமைக்க எதிரியைத் தூண்டியது.

நீரேரியை அண்டியுள்ள பிரதேசத்தின் சூடாநாட்டுத்திசையிலிருந்து டாங்கிகளைப் பயன்படுத்தியும், அதேநேரம் ஆனையிறவுப் பகுதியிலிருந்து களரக வாகனங்கள் சகிதமும் முன்னேறிவந்த எதிரி, ஊடறுத்திருந்த எமது அணிகளையே ஊடறுத்து, தனிமைப்படுத்தி

முற்றுக்கைத் தாக்குதலுக்கு உட்படுத்த விரும்பியிருக்க வேண்டும். அப்படியே எமது பலத்தை மதிப்பிட்டு பலமடங்கு மேலான பலப்பிரயோகத்தைச் செலுத்தி எமது நிலைகளை ஊடறுத்து எதிரி உள்நுழைந்தான். இத்தகைய தாக்குதலை ஏற்கனவே எதிர்பார்த்திருந்த எமது அணிகள் உள்நுழைந்த எதிரியை தமது வியூகத்திற்குள் சிக்கவைத்து சண்டையைத் தொடக்கினர். கேணல் பால்ராஜ்யின் வழிநடத்தலில் பகல் 12.00மணி தொடக்கம் இரவுவரை நீடித்த இந்தச் சமரில் ஒரு துருப்புக்காவியும், ஒரு டாங்கியும் அழிக்கப்பட்டது. ஆறு டாங்கிகள் சேதமடைந்தன, இரு பவள் கவசவாகனங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. எதிரி கால்வைத்த இடமெல்லாம் பல திசைகளாலும் தாக்கப்பட்டான். மிகநெருக்கமாக, எதிரியை எதிர்கொண்டு தமது துணிச்சலால் எதிரியைத் திணறடித்தனர் போராளிகள். புலிகளின் தாக்குதல் பிரதேசத்துள் நுழைந்துவிட்ட எதிரியும், அவனது கவச வாகனங்களும் செய்வதறியாது திணறிய காட்சிகள் களத்தில் நிகழ்ந்தேறின. சண்டையின் உக்கிரத்தில் ரவை முடிந்துபோயிருந்த பெண் போராளியின் நிலைக்குள் பாய்ந்துகொண்டான் ஒரு சிப்பாய். அவனது துவக்கையே பறித்து அவனையே சுட்டுவீழ்த்திவிட்டு அடுத்த எதிரிக்காக காத்திருந்தான் அந்தப் பெண்புலி. மற்றொரு இடத்தில் செல்லால் அடித்து ஒரு எதிரியை வீழ்த்தினான் இன்னொரு பெண்புலி. இப்படி எவரும் எதிர்பாராத மிக நெருங்கிய சண்டையில் எதிரி தோற்கடிக்கப்பட்டான்.

அன்றைய நாளில் 60 இராணுவ உடல்கள் எம்மால் மட்டும் கைப்பற்றப்பட்டன. நூற்றுக்கணக்கான இராணுவத்தினரை எதிரி இழந்திருந்தான். எமது போராளிகளை நிலைகுலையச் செய்யும் எதிரியின் தந்திரோபாயம். பலிக்காமல்போக, எதிரியையே அந்நிலைக்குள்ளாக்கினர் எமது போராளிகள். அந்தச் சண்டைபற்றி சமரின் ஒருங்கிணைப்புத் தளபதி கேணல் பாணு கூறினார். "அன்றைய இரவை மூன்று மணித்தியாலம் பிற்போட்டிருக்க முடிந்திருந்தால் முன்னேறிய எதிரியில் எவரையேனும்சூட மீண்டிருக்க விட்டிருக்கமாட்டார்கள் எங்களது போராளிகள். அவர்களது டாங்கிகளும்சூட மீண்டிருக்க முடியாது" என்று. எப்படியோ எஞ்சிய எதிரிகள் அன்றைய இருளில் தப்பித்துக்கொண்டார்கள்.

04ஆம் திகதி அதேபகுதியில் அதே தாக்குதல் திட்டத்தோடு எதிரி மீண்டும் முன்னேறினான். இது எதிரியின் ஆறாவது முயற்சியாக இருந்தது. எதிரிக்கு 02ஆம் திகதியின் தோல்வி எமது பலத்தின் வெளிப்பாடு என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள மனம் ஒப்பவில்லைப்போலும். அன்றும் இருமுனைத் தாக்குதல் மூலம் எம்மை ஊடறுத்துவிட எதிரி முயன்றான். இம்முறை பிரதான நகர்வு ஆனையிறவுப் பகுதியிலிருந்து தொடுக்கப்பட்டது. தளபதி லெப்.கேணல் விதுஷாவின் தலைமையில் மாலதி படையணி முதலில் இதை எதிர்கொண்டது. இருமுனைகளில் இருந்தும் மிகக் கடுமையான சூட்டுப்பலத்தோடு எமது நிலைகளை ஊடறுத்து முன்னேறிவிட்ட எதிரியை தமது தாக்குதல் பொறிக்குள் சிக்கவைத்து திணறடித்தனர் புலிகள். காலை 7.00 மணி முதல் இரவு 8.30மணி வரை நிகழ்ந்த இந்த நீண்ட சண்டையில் எதிரி தனது முழுப்பலத்தையும் காட்டினான் என்று சொல்லவேண்டும். ஆனால், எமது முறியடிப்பு அணிகளின் உறுதியான போர்த்திறனின் முன்னால் எதிரி தன்னைப் பலியாக்கிக் கொண்டதைத் தவிர வேறு எதனையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு பெண்போராளி சொன்னான் "எங்கட கடைசி முச்ச இருக்கும் வரைக்கும் எதிரி நினைக்கிறத அடையவிடக்கூடாது. வந்த எதிரிகளுக்கு நாங்கள் யார் எண்டதைக் காட்டிப்போட்டு

விடவேணும்" என்று கிடைத்த பால்ராஜ் அண்ணாவின் உறுதிமிக்க கட்டளைகளை அவரது அருகாமையிலான வழிநடத்தலில் அன்று செய்துமுடிந்ததாம்" என்று அன்றைய முடியின் பேரிழப்போடு எதிரி தனது திட்டத்தைக் கைவிட்டு பின்வாங்கி ஓடினார்.

எதிரியின் ஆறாவது முயற்சியும் முறியடிக்கப்பட்டது. இந்தப் பெரும் தோல்விகளைப் பொறுப்பேற்று எதிரியின் 'பெருமை மிக்க' தளபதியாக இருந்த பிரிகேடியர் கெட்டியாராச்சி பதவிலிலகவோ, விலக்கப்படவோ நேர்ந்தது.

ஐந்துநாள் அவகாசத்தின் பின் புதிதாக 53வது டிவிசனுக்குப் பொறுப்பேற்ற மேஜர் ஜெனரல் சிசிற் விஜயகுமாரியா இதுவரை பிரயோகிக்கப்படாத பலத்திரட்சியோடு கண்டி வீதியில் ஒரு மும்முனைத்தாக்கு தலைத் தொடுத்தான். அனைத்துப் படைக்கலங்களின் வலுவையும் பிரயோகித்த இம்முயற்சிக்குப் பின் எதிரியிடம் பிரயோகிக்க இதற்குமேல் எதுவும் இல்லாதவாறு அவனது வளங்கள் திரட்டப்பட்டிருந்தன. எனவே இதுவே அவனது இறுதி முயற்சியும் ஆயிற்று.

காலை 6.30ற்கு வரலாற்றில் மிக்ககடுமையான போர்-ங்கு கண்டி வீதியில் குறித்த பிரதேசத்தில் தொடங்கிற்று. கொடிகாமத்திலிருந்து முன்னேறிய எதிரியை தளபதி லெப். கேணல் தூர்க்கா தலைமையில் சோதியா படையணி எதிர்கொண்டது. ஏனைய இருமுனைகளை சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப்படையணி எதிர்கொண்டது. மும்முனைகளிலிருந்தும் டாங்கிகளையும், துருப்புக்காவிகளையும், பீரங்கிகளையும் பெருமளவில் பயன்படுத்தி மனிதவலுவையும், சூட்டுவலுவையும், முடிந்தளவு திரட்டி, ஒருமுகப்படுத்தி நடந்த இச்சமர் அப்பிரதேசத்தை ரணகாமாக்கியது. முற்பகற் பொழுதில் எதிரியிடம் குறித்தளவு எமது காவலரண்கள் வீழ்ச்சி கண்டன. ஒவ்வொரு காவலரணும் யாழ் குடாநாட்டில் எதிரியின் இருப்பை தீர்மானிக்க வல்லதென்றே எதிரி உணர்ந்து போரிட்டான்.

சோதியா படையணி எதிர்கொண்ட முனையில் குறித்த ஒரு இடத்தில் எதிரியின் டாங்கி ஒன்று எமது நிலைகளைத் தாக்கியழித்தவாறு முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது. எதிரியின் தாக்குதலால் அவ்விடத்தில் எமது கணிசமான போராளிகள் காயமடைந்தும், வீரச்சாவடைந்தும் விட்டிருந்தனர். முன்னேறிக் கொண்டிருந்த டாங்கியை தடுத்துநிறுத்த 'டாங்கி' எதிர்ப்பு ஆயுதமும் இல்லாத நிலை. பதங்குகுழியில் இருந்த போர்க்களத்திற்கு புதிதான ஒரு பெண் போராளி மேலெழுந்து பாய்ந்துசென்று தனது கைக்குண்டை டாங்கி வந்த திசை நோக்கி வீசினார். டாங்கி பாதையை மாற்றி, தொடர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது. எஞ்சியிருந்த அவ்வணிகளின் தலைவி செல்வி, தனது அரணிலிருந்து இறுதிவரை தாக்கினார். முடிவில், முன்னேறிய டாங்கி அருகே மிகஅருகே வந்தபோது தனது கைக்குண்டை வீசி தனது இறுதி முயற்சியை அவள் எடுத்தபோது அது வெற்றியளித்தது; டாங்கி நின்றது. ஆயுதத்தை வைத்து சண்டைசெய்வது என்பதைவிட உயிரைவைத்து சண்டைசெய்வதே அவ்விடத்தில் சாத்தியமாக இருந்தது

எனலாம். அதையே எம் போராளிகள் செய்தார்கள்.

நீண்டு தொடர்ந்துகொண்டிருந்த அன்றைய சண்டையில் இழந்த காவலரண்களை மீள்பிடிப்பதும், முன்னேறி வீதியைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர முனையும் எதிரியை முறியடிப்பதும் எம் முன்னால் உள்ள பெரும் சவால்களாயிற்று. சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப் படையணியின் துணைத் தளபதி லெப். கேணல் நேசனும், மேஜர் கோவிந்தும் இரு அணிகளுக்கும் தலைமைதாங்க துணிச்சல் மிக்க அவ்விரு சமரணிகளுக்கும் அதன் சிறப்புத் தளபதி லெப். கேணல் ராஜன் கட்டளை வழங்க, மூத்த தளபதி கேணல் பால்ராஜ் சமரை வழிநடத்தினார். நள்ளிரவு 12.30 வரை 18 மணிநேரம் ஓயாது தொடர்ந்த தொடர்-சமரில், வீதியைக் கைப்பற்றும் முர்க்கத்தனமான எதிரியின் முன்னேற்ற முயற்சி எமது ஆண், பெண் போராளிகளின் அசாத்யமான

ஆற்றலாலும், அர்ப்பணிப்பாலும் முறியடிக்கப்பட்டது. இதில் 120 இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர், 450 இராணுவத்தினர் காயமடைந்தனர்.

பெருமளவு கவச வாகனங்களைப் பயன்படுத்திய எதிரியின் போர் வியூகத்தை உடைத்தெறிய எமது கவச எதிர்ப்புஅணி வீரர்கள் வெளிப்படுத்திய துணிவும், அர்ப்பணிப்பும் களத்தின் ஒவ்வொரு முனையிலும் நிறைந்திருந்தது. டாங்கிகளைப் பெருமளவில் பயன்படுத்தி எமது நிலைகளை உடைத்துவிட முனைந்த இக்களத்தில், விக்ரர் கவச எதிர்ப்புஅணிப் போராளிகளின் அசாத்யமான ஆற்றலால் எதிரி டாங்கிகள் அழிக்கப்பட்டன. செயலிழக்க வைக்கப்பட்டன. இலட்சியப் பற்றுறுதிகொண்ட ஒரு விடுதலைப் போராளியின் முன்னால் எந்தக் கவசமும் எந்தக் கருவியும் தன் அர்த்தத்தை இழக்கும் என்பதை தம் உயிரைப் பணயம் வைத்தும், தம் உயிரை ஈய்ந்தும் நிரூபித்தார்கள் அவர்கள்.

மறுநாள் எமது பலம் சிதைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும் என நினைத்த எதிரி மீண்டும் முன்னேறினான். அன்றைய சமரிலும் வென்றது 'வெலிகதற' அல்ல, தமிழர் தலைவன் வழி நடாத்தும் ஓயாத அலைகளே. ஆணையிறவு மீது மீண்டும் நாம் தாக்குதல் தொடுக்கும் வரை எதிரி தன்னாலான முழு முயற்சியையும் தன் முழுப்பலத்தை திரட்டி முயன்றும் முடியாது முடங்கினான். ஒரு கிலோ மீற்றர் அகலத்தை மட்டுமே கொண்ட எமது அணிகளின் நிலைகளுக்கிடையில் இக்களத்தில் வீழ்ந்து வெடித்த செல்களை எண்ணிக் கணக்கிடமுடியாது எவராலும். ஒவ்வொரு காலடி இடைவெளிக்குள்ளும் செல் வீழ்ந்து வெடித்த அடையாளம் பரவிக்கிடந்தது. மழையோல தூவப்பட்டன செல்களும், ரவைகளும். இவற்றிற்குள்ள்தான் போராளிகள் சண்டையிட்டார்கள். இந்தச் சமர்க்களத்தில்தான் வாகனத்தில் விநியோகத்தில் ஈடுபட்டார்கள் எமது வாகனப்பிரிவுப் போராளிகள். இக்களத்தில் நின்றுதான் எமது மருத்துவப்பிரிவு செயலாற்றிக்கொண்டிருந்தது.

தமிழர் வரலாறு கண்டிராத இந்த மோசமான களத்தில் இந்த மண்ணின் புதல்வர்கள் புரிந்த போரை தமிழர் வரலாறு மறந்து போகாது, போகவும் கூடாது.

ஆணையிறவு மீதான தாக்குதலைத் தொடங்குவதற்கு அதன் மூலோபாய நகர்வுகள் முழுமைபெற்று முற்றுப்பெற்றிருந்தன. ஆணையிறவுத் தளம் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் வரலாற்றில் அதி முக்கியத்துவம்வாய்ந்த தளம், பல சமர்களைக் கண்டதளம். குடாநாடாக அமைந்த யாழ்ப்பாணத்தின் பாதுகாப்பு இதன் கழுத்துப் பகுதியில் அமைந்த நுழைவாயிலான ஆணையிறவை தக்கவைப்பதில் தங்கியிருந்தது. வெள்ளையர்களின் ஆட்சிக்காலம் தொட்டு இன்றுவரை இதன் நிலைமை இவ்வாறுதான் இருந்தது. ஆனால், அவ் ஆணையிறவுத் தளப்பிரதேசம் தற்காப்புச் சமருக்கே முற்றுமுமுதான சாதகத் தன்மைகொண்ட புவியியல் சூழலைக்கொண்டிருந்தது. எனவே ஆணையிறவை எவர் தம்கைகளில் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்களின் கையில் யாழ்ப்பாணத்தை வைத்திருக்கக்கூடிய சாத்தியமே புவியியல் சார்ந்த இராணுவ யதார்த்தமாக இருந்தது.

1991ஆம் ஆண்டு ஆ. க. வெ. என்ற நடவடிக்கை ஆணையிறவை வீழ்த்துவதற்காக புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெருஞ்சமர். ஆனால், எதிரியின் கடற்படைப்பலம், ஒரு தரையிறக்கத்தின் மூலம் எமது இலக்கை வெற்றியடையாமல் தடுத்துவிடக்கூடிய வாய்ப்பை எதிரிக்கு கொடுத்தது. அதன்பின் எமது படைபல வளர்ச்சியை நாம் மேலும் உயர் நிலைக்கு இட்டுச்சென்றபோது எமது பலத்தின் மதிப்பீட்டிற்கேற்ப எதிரி காலத்திற்கு காலம் ஆணையிறவுத் தளத்தைப் பெரிப்பித்தும் பலப்படுத்தியும் வந்தான்.

புலிகள் ஓயாத அலைகள் - 03 என எழுந்தபோது வீழ்ந்த படைத்தளங்களால்

எமது பலத்தைக் கண்டு சிறீலங்கா இராணுவம் திகைப்பிற்குள்ளானது. எனவே புலிகள் யாழ்ப்பாணத்தை மீட்க ஆணையிறவு மீது பாய்வார்கள் என்று எதிரி முழுமையாக நம்பியதால் முடிந்தளவு பலத்தை ஒருமுகப்படுத்தி பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளில் ஈடுபட்டான். ஆனால் ஓயாத அலைகள் 03 கட்டம் IIIஇல் எதிரியமைத்த பாதுகாப்பு வியூகங்களில் புலிகள் முதலுடைப்பை ஏற்படுத்தினர். பரந்தன், இராசயனத் தொழிற்சாலை, உமையாள்புரம் ஆகிய தளங்கள் ஆணையிறவின் தெற்குப் பகுதியில் புலிகளிடம் வீழ்ந்தன. அதேநேரம் பக்கவாட்டாக கடலுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தியதன் மூலம் ஆணையிறவின் பாதுகாப்பிற்கு உயர்வலுச்சேர்த்திருந்த கட்டைக்காடு, வெற்றிலைக்கேணி தளங்களையும் புலிகள் அந்நடவ-டிக்கையில் வெற்றிகொண்டனர்.

புலிகளின் இந்நடவடிக்கையோடு ஆணையிறவு எமது இலக்கு என்பது தெட்டத்தெளிவாயிற்று, எமது பலத்தை மதிப்பீடுசெய்து பாதுகாப்பிற்காக உயர்ந்தபட்ச முயற்சியை இராணுவம் எடுத்தது. முன்னணிப் படைப்பிரிவான 53வது டிவிசனும் 54ம் இங்கு நிலைகொள்ள வைக்கப்பட்டிருந்தன. அதன் பின்னணியில் 52வது டிவிசன் நிலைகொண்டிருந்தது. இயக்கச்சி, ஆணையிறவுத்தளம் ஏறத்தாழ பன்னிராயிரம் துருப்புக்களை உள்ளடக்கியிருந்தது. இந்தப் பலமான கோட்டையே புலிகளின் தாக்குதல் இலக்காயிற்று.

ஓயாத அலைகள் - 03 என்ற ஒரு பெருஞ்சமரில் நாம் ஈடுபடும்போது மிகக் குறைந்தளவிலான போராளிகளின் உயிர்த் தியாகத்தோடு வெற்றிகள் சாதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே தலைவரின் கருசனையாக இருந்தது. திட்டத்தின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இதுவே கருத்திலெடுக்கப்பட்டது. இச்சமரிலும் இதுவே தலைவரின் கண்டிப்பான கட்டளையாகவும் இருந்தது. இதற்கேற்பவே திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டிருந்தன.

காயப்படும் போராளிகளைக்கூட உயிரிழப்பில் இருந்து காத்துக் கொள்வதற்கு பெருமளவிலான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. ஐந்து மாதம் தொடர்ந்த ஓயாத அலைகள் - 03ற்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடியவாறு எமது மருத்துவப்பிரிவு தன்னைத் தயார்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இச்சமரிலும் களத்தின் முன்னணி கள மருத்துவப் போராளிகளினது தீர்மிகக் செயற்பாடுகளும், எமது மருத்துவர்கள், சத்திரசிகிச்சையாளர்களின் களமுனைப் பணியும் போரிடும் ஒவ்வொரு வீரனினதும் உயிரைக்காக்க உறுதிமிக்க செயற்பாட்டை வழங்கியிருந்தது.

இந்த மரபுரிதியான அசாத்ய ஆற்றலமிக்க ஓயாத அலைகள் - 03 தொடர் சமரிற்கு கிட்டிப் பிரங்கிப் படையணி அதற்கான அடிப்படைப் பலமாக அமைந்தது. அதன் அபரிமிதமான வளர்ச்சியே வலுமிக்க எதிரியின் சூட்டுப் பலத்திற்கு இணையாக அல்லது அதற்கு மேலாக ஈடுகொடுக்க முடிந்தது. அரச படையின் கருவிப்பலம் என்பது எம்மைவிட பலமடங்குகள் அதிகம். ஆனால் கருவியின் பயன்திறன் என்பது கருவியோடு மட்டும் சம்மந்தப்பட்டதல்ல, அது இயக்கப்படும் மனிதருடனும் சம்மந்தப்பட்டது. எனவேதான் எமது பிரங்கிகளின் சூட்டுப்பலம் வலுமிக்கதாக களத்திலிருந்தது, உறுதிமிக்க தாக்குதலை அது எதிரிக்கு ஏற்படுத்தியது.

18ஆம் திகதி பிற்பகல் 1.30 மணிக்கு கொதிக்கும் வெய்யிலில் தமது நகர்வுகளை முடித்திருந்த அணிகள், பீரங்கிப் படையணியின் சூட்டுப்பலத்தால் முகாவில் பகுதியில் எதிரியின் முன்னணிக் காவலரண்கள் தாக்கப்பட, பாய்ந்து உட்புகுந்தன, பகைத்தளம் வீழ்த்த இச்சமரில் பிரதானமாக இரு படைத்தொகுதிகள் இயங்கின. லெப். கேணல் தாத்தாவின் தலைமையில் ஜெயந்தன் படையணிகளும், லெப். கேணல் சேகரின் தலைமையில் புலனாய்வுத்துறை தாக்குதல் அணி, மேஜர் மகாவின் தலைமையிலான சோதியா படையணி, சிறுத்தை மகளிர் அணி, 4.1 படையணி, நிதித்துறை தாக்குதலணி ஆகியனவும் பங்கெடுத்தன. இச்சமர்முனைக் கட்டளைத் தளபதியாக ஆணையிறவு தெற்குப் பகுதி தளங்களை வீழ்த்தி தாயூயடித்தளத்தை வெற்றிகொண்ட சமரின், கட்டளைத் தளபதியாக இருந்த கேணல் தீபன் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்டார்.

தளபதி தாத்தாவின் படைத்தொகுதிகள் எதிரிக் காவலரண தொடரில் இரு முனைகளில் உடைப்பை ஏற்படுத்தி முன்னேறின. எதிரிக் காவலரண்களை கைப்பற்றிச் சென்ற அப்படைத்தொகுதி மறுநாள் எதிரியின் தளப்பிரதேசத்தினுள் முன்னேறத் தொடங்கியது. எதிரியின் மினிமுகாமங்களையும், தளங்களையும் வெற்றிகொண்டு மாசார், சோரன்பற்று ஆகிய பிரதேசங்களை மீட்டு இயக்க-கச்சி பிரதான தளம்நோக்கி அது மேலும் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது. அதேநேரம் தளபதி சேகரின் தலைமையிலான படைத்தொகுதியின் அணிகள் இயக்கச்சிக்கும், புதுக்காட்டுச்சந்திக்கும் இடையிலான பிரதேசத்தினூடாக எதிரித் தளத்தை இருசுறாகப் பிளந்து மறுகரையின் நீரேரி நோக்கி முன்னேறவேண்டியிருந்தது. எதிரி முதல் நாள் தனது முன்னணிக் காவலரண்களை இழந்துவிட்டபோதும், மீண்டும் தடுப்பு நிலைகளை அமைத்து மேலதிக படைகளை அனுப்பி மறிப்புச் சண்டையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டான்.

எதிரியின் ஒவ்வொரு தடுப்பையும் உடைப்பதற்கு எமதணிகள் கடுமையாகப் பாடுபட்டன. ஒரு தடுப்பை உடைத்து முன்னேறும்போது எதிரி மீண்டுமொரு தடுப்பை உள்ளே ஏற்படுத்திக் கொண்டான். இவ்வாறு தளத்தினுள்ளே முன்று கட்டங்களில் எதிரியின் முழுமுச்சான தடுப்புச்சமரை எமதணிகள் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது.

20ஆம் திகதி பிற்பகல் எதிரியின் தளத்தை பிளக்கும் அணிகள் கண்டி வீதியைக் குறுக்கிட்டு முன்னேறி நிலையெடுத்துக்கொண்டன. எதிரியின் கட்டளைப்பட்டம் மிக நெருக்கடியான நிலைக்கு அப்போதுதான் தள்ளப்பட்டது. ஆனையிறவுத் தளத்தைப் பொறுத்தவரை எதிரி உயர்நட்ச முயற்சியை எடுத்தும் அதன் தோல்வியை அவனால்தடுக்க முடியாது போயிற்று. எதிரி, முறியடிப்பிற்குத் தேவையான படைகளையும், படைக்கலங்களையும் கண்டி வீதியிலும், தாயையடியிலும் நடந்த சமரில் இழந்துபோனதால் இப்போது பெருமளவில் அதைப் பெறமுடியாது போயிற்று.

முறியடிப்புத் தாக்குதலுக்கு எதிரிக்கு பலம் சேர்ப்பது அவனது கவசப்படையணியின் டாங்கிகளே, அடுத்து ஆட்டிலிகளைக் கூறலாம். டாங்கிகளே முன்னணியில் சண்டையில் ஈடுபடுத்தக்கூடியவரான காலாட்டப்படையின் நம்பிக்கைக்குரிய போர்க்கருவி. ஆனால், கண்டி வீதியில் நிலைகொண்ட (இத்தாலில்) எமது அணிகளைத் தோற்கடிப்பதில் எதிரி எடுத்த மிகக்கடுமையான முயற்சி எதிரியின் கவசப் படையை செயலிழந்துபோகச் செய்தது. எட்டு டாங்கிகள், துருப்புக்காவிகள் அதில் அழிக்கப்பட்டதோடு, பத்திற்கு மேற்பட்டவை சேதமாக்கப்பட்டன. ஏறக்குறைய எதிரியின் கவசப்படை முடங்கிப்போயிருந்தது. இப்போது அவற்றின் உதவிகளைப் பெருமளவில் பெறமுடியாது எதிரி திணறினான்.

21ஆம் திகதி மதியம் இயக்கச்சி நோக்கி முன்னேறிய படைத்தொகுதி தளத்தை நெருங்கித் தாக்க, தளத்தை பிளந்து, ஊடறுத்து முன்னேறிய படைத்தொகுதி கடற்கரையை அண்மித்து நிலையெடுத்தது. கடற்புலிகளின் படகுகள் நீரேறிப் பகுதியில் கரையோரம் இருந்த எதிரிக் காவலரண்களைத் தாக்கத் தொடங்கின. எதிரிக்குப் பின்வாங்குவதையோ, தற்கொலை செய்துகொள்வதையோ, சண்டையிட்டு அழிவதையோவிட வேறு தெரிவிருக்கவில்லை. எதிரி தப்பியோடும் முடிவை எடுத்தான். இதை அவனுக்கு தவிர்க்கமுடியாத நிர்ப்பந்தமாக்கினார் புலிகள்.

தாயையடியின் வீழ்ச்சி, கண்டிவீதியில் புலிகளின் நிலையமைப்பு என்பவற்றுக்குப் பின் புதிதாக யாழ் குடாநாட்டின் பொறுப்பதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்ட மேஜர் ஜெனரல் காமினி பொன்சேகராவும், யாழ்ப்பாண கூட்டுப்படைத் தளபதி என்ற புதிய பதவியோடு நியமனமாகிய மேஜர் ஜெனரல் ஜானக பெரேராவும ஆனையிறவுத் தளத்தின் வீழ்ச்சியைத் தவிர வேறு எதனையும் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை.

21ஆம் திகதி பிற்பகல் 2.00 மணிக்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்த எதிரியின் வாகனங்கள் ஆனையிறவை நோக்கிச் சென்றன. சற்று நேரத்தின் பின்னால் 'றக்' குகளில் இராணுவத்தினர் யாழ்ப்பாணம் நோக்கி பின்வாங்கிக்கொண்டிருந்தனர். அதன் பின்னால் ஆட்டிலிகளைக் கட்டியிருந்தவாறு இராணுவம் சென்றுகொண்டிருந்தது. 'பிக்கப்' வாகனத்தில் இராணுவ அதிகாரிகள் சென்று கொண்டிருந்தனர். வீதியை அண்மித்து நிலையெடுத்திருந்த எமது தளங்கள் பாபந்து முன்னேறின. கடற்கரையை அண்டியிருந்த பிரதேசம் வெட்டைவெளியாக இருந்ததால் முன்னேற்றத்திற்கு சாத்தியமற்றதாக இருந்தது. ஆனால், இப்போது ஆட்டிலிகளையும் எதிரியின் தப்பித்தலையும் கண்டுவிட்ட போராளிகள் அதை அனுமதிக்காது ஆவேசத்துடன் பாய்ந்தனர்.

கனரக ஆயுதங்கள் வாகனங்கள் சகிதம் சென்றுகொண்டிருந்த எதிரியை தடுத்து நிறுத்தும் பலம், உடனடியாக அவ்விடத்தில் எம்மிடமில்லை. புவியியல் அமைப்பும் சாதகமாயில்லை. வீதியின் பின்புறத்தில் கரையோரமாக எதிரியின் தொடர் காவலரண் அமைந்திருந்தது. இத்தகைய சூழலில் இதனை வழிமறிப்பது சாதாரணமாக சாத்தியப்படக்கூடிய விடயமல்ல. ஆனால், துணிச்சலமிக்க அல் அணிப் போராளிகள் அதைச் சாத்தியப் படுத்தினார்கள்.

பீரங்கிப் படையின் சூட்டாதரவைப்பெற்று மிக வேகமாகவும், விவேகமாகவும் செயற்பட்ட அப்போராளிகள் எதிரியின் பின்வாங்கலைத் தடுத்துநிறுத்தி தாக்குதலில் ஈடுபட, வீழ்ந்த எதிரிகளை விட்டுவிட்டு பகைவர் லாபுறமும் சிதறியோடினர். கடற்கரையிலிருந்துவந்த டுமையான எதிர்ப்பு எம்மை முறியடித்துவிட்டு முனைந்தபோது, ஆட்டிலிரயைக் காப்புக்குள் உள்ளடக்கி, அவ்வணி கடற்கரையில் நிலைகொண்ட எதிரிமீது உறுதியான தாக்குதலை தொடுத்து எதிரி நிலைகளைக் கைப்பற்றி நிலையெடுத்துக்கொண்டது. ஆட்டிலரி எமது வசமாயிற்று, எதிரியின் தரைத் தொடர்பு முற்றாக முடப்பட்டாயிற்று.

எதிரி எதிர்பாராத இந்த நிகழ்வின்பின் எதிரிக்கு தப்பியோடுவதற்கான வாய்ப்பு அற்றுப்போனதுடன் உயர்வலுக்கொண்ட ஆட்டிலரி (152 மி. மீ) எமது கைகளிற்குள்ளிருப்பது எதிரிக்கு அனுமதிக்க முடியாததாகியது. எதிரி தனது கொமாண்டோப் பிரிவை கடற்கரைத் தொடர் காவலரணுடாக முன்னேறி எம்மைத் தாக்கப் பணித்தான். அதே நேரம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தும் அவனது அணி முன்னேறியது. எதிரியின் அந்த மூர்க்கத்தனமான முயற்சியை முறியடித்து அன்றைய இரவில் ஆட்டிலரியை எம் தளம் கொண்டுவந்தனர் போராளிகள்.

22ஆம் திகதி ஆனையிறவுவிற்கான அனைத்து வழிகளும் மூடப்பட்ட நிலையில், இயக்கச்சித் தளம் மீது புலிகள்

தாக்கியவாறு உள்ளேநோக்கி முன்னேறி, எதிரி அன்றைய விடியலோடு அல்லிப்பனை - கிளாவி நீரேறியூடாக தப்பியோடத் தொடங்கினான். நீரினுடாகவும், நீரேறிக் கரையூடாகவும் எதிரிகள் பெருவாரியாக தப்பியோடத் தொடங்கியபோது புலிகள் தரையிலிருந்தும், நீரேறியில் படகுகள் மூலமும் தாக்கத் தொடங்கினார். எதிரி தன் உயிரைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதே வாழ்வின் இலட்சியம் என்பதுபோல ஓடினான்.

ஒருகாலம் எம்மக்கள் யாழ் குடாநாட்டின் பாறைகள் அடைக்கப்பட்டு ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கையாக எதிரி 'குரியக்கதிர்' என்று வெறிகொண்டு ஆடியபோது எம்மக்கள் லட்சக்கணக்கில் தம் உயிரைத் தக்க வைப்பதற்காக ஒன்றுசூடிய கரை இக்கரைதான். உயிர் கொண்டோடிய மக்களை சுட்டுத்தீர்க்க தூரம் எட்டாதபோது விமானத்தாலும், பீரங்கியாலும் தாக்கி சின்னாபின்னமாகிய நீசர்கள் இவர்கள்தான். எம்மக்கள் உயிருக்காகப் போராடிய கரை இக்கரைதான். அந்தப் பகைவர்கள் மனமிரங்காது எம் மக்களின் உயிர்களைக் குடித்த கரை இதுதான். நினைக்க நெஞ்சு குமுறும் அன்றைய நாட்களின் நினைவுகள், இன்றல்ல என்றும் அதை நாம் மறந்துபோக மாட்டோம்.

படகுகளின்றி எம்மக்கள் குழந்தைகளுடன் தன்னீரில் நடந்து தப்பிவிடும் நட்பாசையோடு போரடியபோது அவர்களை பிணமாகியவர்களை மறந்துவிடுவது மனிதத்தின் சுபாவமல்ல. நாம் மனிதர்களாகவே வாழ விரும்பினோம். அதற்கான பதிலைப் பெற்றுக்கொண்டது சிங்களப்படை.

நான்கு வருடத்திற்குமுன் அந்த நீரேறி ஒருமுறை சிவந்தது. அடையாளமற்றுப் பிணங்கள் கிடந்தன. அந்த அலலத்திற்கு காரணமானவர்களின் இரத்தத்தால் இன்று மீண்டும் அந்த நீரேறி சிவக்கிறது. அவர்களின் உடல்களால் கரைகள் நிறைகின்றன. "அவலத்தைத் தந்தவர்களுக்கே அதைத் திருப்பிக்கொடு" தமிழரின் வரலாற்று அனுபவத்திலிருந்து கற்றுக்கொண்ட தலைவரின் சத்திய வரிகளிலை.

ஆனையிறவில் எதிரிகள் எதையும் இழந்து உயிரைக் கொண்டோடினர். நீரேறியில் பிணம் பிணமாய்ச் சாய்ந்தனர். கையை இழந்தும் ஓடினர், காயமடைந்தும் ஓடினர். விழவிழ ஓடினர். பிணங்கள் மிதந்தன, நீரேறி சிவந்து பரந்தது. தன் மடியில் தன் மக்களைப் பலிகொண்ட பகைவர்களின் இரத்தத்தால் பதில் தீர்த்துக்கொண்டது அல்லிப்பனை - கிளாவி நீரேறி. தப்பிப் போனவர்கள் அன்று எம்மக்கள்பட்ட அவலத்தை இப்போது உணர்ந்து பார்த்திருப்பார். தவிர உயிரைவிட்டவர்கள் இறுதிக் கணத்தில் எம்மக்கள் அன்று எப்படி மரணித்தார்கள் என்பதை உணர்ந்துவிட்டு மடிந்திருப்பார். எதிரி படிக்க விரும்பாத பாடத்தை புலிவீரிடம் இப்போது படித்துத் தெளிந்திருப்பார்.

நண்பகலோடு எதிரியின் தப்பியோட்டம் நிறைவுபெற்றது. ஓடியவர்கள் இனி எம் தேசம்தேடி காம்பிதிக்கத் துணியமாட்டார்கள், துணிந்தால் அவர்கள் மீளமாட்டார்கள். புலிவீரம் இச்சமரில் பகைக்களித்த போதனை இதுதான். வரலாற்றின் முக்கியத்துவம் மிக்க ஆனையிறவுத்தளம் புலிகளின் வசமாயிற்று.

23ஆம் திகதி காலை 9.52ற்கு 'வென்று வாழ்வதே தமிழன் தனக்கெழுதிய விதி' என்பதன் சாட்சியமாய் ஆனையிறவிலும் புலிக்கொடி ஏறியது. இந்தப் பெரும் சமரின் ஒருங்கிணைப்புக் கட்டளைத் தளபதி கேணல் பாணு சமர்முனைத் தளபதிகள், போராளிகள் புடைசூழ தமிழீழ தேசியக்கொடியை ஏற்றிவைத்தார். அந்த உட்புவெளியில் உயர்ந்து நின்ற புலிக்கொடி தமிழரின் தனித்துவ அடையாளத்தின் கம்பீரமாக காற்றில் பறந்துகொண்டிருந்தது.

வன்னியில் மக்களின் வெற்றிக்களிப்பு உணர்வுகளின் உச்சத்தைத் தொடர்தது. யாழ்மக்கள் உச்சிசூளிர்ந்து மௌனத்தில் மகிழ்ந்தனர். உலகத் தமிழர் பெருவிழா எடுத்தனர். அண்டைத் தமிழகமும் வெற்றிக்கு விழா எடுத்தது. களம்வந்து எம்மக்கள் உணவு தந்தனர், அந்தக் களிப்பின் உச்சம் பெரியது.

தொடர்ந்த நாட்களில் புலிகள் வடதிசை நோக்கி முன்னேறினர். இத்தாவில் கண்டி வீதியில் நிலைகொண்டுள்ள எமது படைத்தொகுதிகளுடன் கைகுலுக்குவதே இச்சமரின் முற்றுப்புள்ளி. வடதிசை நோக்கிய முன்னேற்றத்தில் முகமாலையில் எதிரித் தளத்தை வெற்றிகொண்டு பளைப் பிரதேசத்தை அண்மித்தபோது எதிரி பளை நகரைத் தற்காப்பதற்காக அடுத்தகட்ட பாதுகாப்பு விபுக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தான்.

பளை நகரை வெற்றிகொள்வதற்கான தயார்ப்படுத்தலின் பின் 25ஆம் திகதி மேற்கொண்ட ஒருமுயற்சி எமக்கு குறித்த வெற்றியை அளிக்கவில்லை. எதிரி அதனைத் தக்கவைப்பதில் உறுதியாக இருந்தான். எதிரியின் உயர் கட்டளைப்பட்டம் அதனைத் தக்க வைப்பதற்கான கண்டிப்பான கட்டளையை வழங்கியிருந்தது. மீண்டும் 27ஆம் திகதி காலை 7.00 மணிக்கு எமது சிறப்பணிகள் பளை நகரை மீட்டுக்கொள்வதற்கான தாக்குதலைத் தொடங்கின. எதிரிக் காவலரண்களைத் தகர்த்து உள்ளூழைந்தது அவ்வணி. மேஜர் வீரமணியின் தலைமையில் 4.1

படையணி, சோதியா படையணி, நிதித்துறைத் தாக்குதலணி, எல்லைப்படை சிறப்புத் தாக்குதலணி ஆகியவற்றைக்கொண்ட படைத்தொகுதி கண்டி வீதியால் முன்னேறியது. இதன் உதவி நகர்வாக லெப். கேணல் சேகரின் தலைமையில் ஒரு படைத்தொகுதி கண்டி வீதிக்கும் நீரேறிக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசத்தில் முன்னேறியது.

வீதியின் குறுக்காக அமைந்திருந்த எதிரியின் பிரதான தளம் எம்மால் வெற்றிகொள்ளப்பட்டபோது எதிரி பின்வாங்கத் தொடங்கினான். பரந்திருந்த படைத்தளங்கள் தாக்கப்பட்டபோது நிலைதடுமாறி பின்வாங்கத் தொடங்கிய எதிரியை விரைந்த தாக்குதலுக்குட்படுத்தினர் புலிகள். வேகப்பின்தொடர்வு நடவடிக்கை மூலம் எதிரிக்கு மீளொழுங்குபடுத்துவதற்கான அவகாசத்தை வழங்காது புலிகள் முன்னேறிச் சென்றனர். எதிரியின் மிகக் கடுமையான முறியடிப்பு முயற்சி நீண்ட சண்டையின் பின் தோற்கடிக்கப்பட்டதும், டாங்கிகளை வரவழைத்து அதுவும் பயன்றும் போனதும் எதிரிச் சிப்பாய்களுக்கு ஏமாற்றத்தைத் தந்தது. 12.00 மணிநேரம் இடைவிடாது தொடர்ந்த அன்றைய சண்டையின் இறுதியில் இத்தாவிலை அடைந்த எமது தளங்கள் அங்கிருந்த எமது தளங்களோடு ஒன்றிணைந்துகொண்டன. புலியணி முன்னேறிய கண்டிவீதிப் பாதையெங்கும் பரந்துகிடந்தன எதிரியின் உடல்கள். நூற்றுக்குமேற்பட்ட இராணுவத்தினர் இதில் கொல்லப்பட்டதுடன் பெரும் தொகையான இராணுவத்தினர் காயமடைந்தனர். இரு சமர்முனைகளின் இணைவும் இச்சமரின் முற்றுப்புள்ளியை முரசொலித்தது, அன்றைய இருட்பொழுதில்.

தரையிறங்கிய படைத்தொகுதிகளுக்கு தலைமைதாங்கிய தளபதி கேணல் பாலாஜ்யும், ஆனையிறவு சமர்முனைக்குத் தலைமை தாங்கிய தளபதி கேணல் தீபனும், சமர்முனைகளை ஒருங்கிணைத்து கட்டளை வழங்கிய தளபதி கேணல் பாணுவும் இத்தாவில் கண்டி வீதியில் ஒன்றிணைந்து கைகுலுக்கிக்கொண்டனர். அன்றைய நாள் ஏப்ரல் 28 காலைப்பொழுது.

யாழ் ஆக்கிரமிப்பு வெற்றியை பட்டுத்துணியில் எழுதி தங்கத்தாம்பாளத்தில் வைத்து பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த ஆட்சியாளர்கள், வெற்றிக்கு வீர விருது கொடுத்து விழா நடத்திய சிங்கள தேசம், ஓயாத அலைகள் - 03 என ஒங்கியெழுந்த புலிகள்சேனை கண்டு உலக நாடெங்கும் உதவிகேட்டுப் பறந்தது. எம் தேசப் புதல்வர்களின் துயிலுமில்லங்களின் கல்லறைகளைக் கிளறி, அவர்களின் ஆன்ம அமைதியைச் சிதைத்த அநாகரிகவாதிகளின் சேனை, ஆசியாவில் சென்ற நூற்றாண்டில் அதிபெரிய புதைகுழியை செம்மணியில் உருவாக்கிய பெருமைமிகு சிங்களத்தின் சேனை, மனிதாபிமான உதவியேனும் கேட்டு அண்டை நாடுகளை நாடியது. ஆயினும் இது முடிவல்ல, எம் எல்லைகளை முட்டி புலிக்கொடி புறக்கும்வரை புலிகள்சேனை நகரும். புலிக்கொடி தொடரும் தன் பறப்பிற்காக.

-விரபுத்திரன்-

நன்றி. விடுதலைப் புலிகள் (வைகாசி-ஆனி 2000)

கனடாவில்

வெற்றிவிழா

20000 தமிழ் மக்களின் எழுச்சிக் கோலம்...

பல்லாயிரம் மைல்கள் தாண்டி நின்ற போதும், தாய்மண்ணில் நமது தேசத்தின் புதல்வர்கள் பெற்ற வெற்றி கனடாவில் எதிரொலித்தது. ஆணையிறவு வெற்றியை கனடாவில், இருபதினாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் உணர்வு பூர்வமாகத் திரண்டு கொண்டாடியது கண் கொள்ளாக் காட்சி. கடலும் அலைகளும் நமக்கிடை உள்ள பல்லாயிரம் மைல்களும் நம் உணர்வுகளுக்கு தடைபோடுமா?..

என்று கேட்பது போன்று, கடலையெனத் திரண்டது மக்கள் சமுத்திரம்.

ஒன்றாயியோ பாராளுமன்ற முன்றலில் குயின்ஸ்பார்க்கில் நெஞ்சமெல்லாம் நம் தேசப்புதல்வர்களின் வெற்றிச் செய்தியால் புளகாங்கித்துப்போய் இறுமாந்து நின்ற தமிழர்கள் மத்தியில் தமிழகத்தில் இருந்து வருகைதந்திருந்த தமிழ் ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் அமைப்பாளர் திரு. பழ.நெடுமாறன் அவர்கள் உரையாற்றினார். "செல்லக்கிளி என்ற மறைந்த புலிப்போர்வீரன், தனது தாயாரின் இரு

பசமாடுகளை விற்று விடுதலைப் புலிகளுக்கான முதல் துப்பாக்கியை வாங்கினார். இன்றைக்கு ஏவுகணைகளை வைத்துப் போரிடும் மரபு வழி இராணுவமாக புலிகள் உருவாகியிருக்கின்றார்கள் என்றால், அதுவே தலைவர் பிரபாகரனின் மகத்துவம் என, மக்களின் ஆனந்த ஆர்பரிப்புக்கு மத்தியில் பேசிய அவர், தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள், இராணுவ அறிவாளி மட்டுமல்ல... இராசதந்திர வல்லாளன்" என்று புகழ்ந்துரைத்தார்.

தமிழர்களின் இந்த விழாவிலே, ஒன்றாயியோ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜிம் கரியானி அவர்கள் கலந்த கொண்டு

சிறப்புரை ஆற்றினார். தமிழ் மக்களின் வாழ்வுக்கும் வளத்திற்கும். கனேடிய மக்களும், கனடா வாழ் தமிழ் மக்களும் இணைந்து உழைக்க வேண்டியதை வலியுறுத்திய அவர், தமிழ் மக்களின் ஒளிமயமான வாழ்விற்காக தனது உழைப்பை நல்கத் தயாராக இருப்பதாக தெரிவித்தார்.

உலகத்தமிழர் இயக்கத்தால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த இப்பெரு விழாவிலே தமிழ் மருத்துவ நிதியத்திற்கு மக்கள் வரிசையாக நின்று, பணம் நகைகள் என அள்ளி வழங்கியமை நெஞ்சைத் தொடுப்பவை.

இத்தாலியில் எழுச்சித் தமிழ்ச்சை மாலை

தாயக விடுதலைப் போரில் விழுப்புண் அடைந்த யோராளிகளின் நலன்பேறும் நோக்கோடு இத்தாலி பலர்மேலாக் காட்சி விடுதலைப் புலிகளின் இத்தாலிய பணியக கலைபண்பாட்டுக் கழகத்தினரால் கடந்த 04.06.2000 ஞாயிறு அன்று எழுச்சித் தமிழ்ச்சை மாலை நடத்தப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் முன்னூற்றிற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் கலந்து கொண்டனர். சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்திருந்த புலப்பலனம் குப்புசாமி குழுவினரின் இசைநிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றது.

பிரித்தானியாவில் எழுச்சி இசைவிழா 2000

வெம்பிளி மாநாட்டு மண்டபத்தில் 26.06.2000 அன்று எழுச்சி இசைவிழா சிறப்பு நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் தமிழின எழுச்சிப்பாடல் புலப்பலனம் குப்புசாமி குழுவினரின் இசைநிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. நிகழ்வில் சிறப்புரையை தமிழகத்திலிருந்து வருகை புரிந்திருந்த தமிழின உணர்வாளர் திரு. பெ.மணியரசன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார். இந்நிகழ்வில் மூவாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் கலந்து கொண்டனர்.

 <p>AUSTRALIA TCC P O Box 375, Preston, Victoria 3072.</p>	 <p>CANADA WTM 64 Eaton Avenue, Toronto, Ontario M4J 2Z5.</p>	 <p>DENMARK LTTE P.O.Box 47, 7400 Herning.</p>	 <p>FRANCE TCC 341 Rue Des Pyrenees, 75020 Paris.</p>	 <p>GERMANY TCC Postfach 101613, 40016 Oberhausen.</p>	 <p>ITALY TCC Via Paolo Balsamo- 90100 Palermo.</p>
 <p>NETHERLANDS TCC P.O.Box 18600, 2502 EP Den Haag.</p>	 <p>NORWAY TCC P.O.BOX 1699 Vika, 0110 Oslo.</p>	 <p>SWITZERLAND WTTC Joses Str - 110, 8005 Zurich.</p>	 <p>SWEDEN TCC Glomminge Grand-25 3rd Floor, 16362 Spanga.</p>	 <p>UNITED KINGDOM UTO Eelam House, 202 Long Lane, London SE1 4QB.</p>	 <p>U.S.A W.T.C.C 170-10 Cedarcro Road Suite 1-L, Jamaica New York 11432.</p>